

Nr: 99
65-1205E

DET TALADE ORDET

TING SOM KOMMA SKALL

THINGS THAT ARE TO BE

Av

William Marrion Branham

Söndag kväll den 5 december 1965
First Assembly of God,
Rialto, California, USA

"DET TALADE ORDET ÄR DEN URSPRUNGLIGA SÄDEN"

1 Till broder Boone och församlingen vill jag säga att det verkligen är en stor förmån för mig, att vara tillbaka i San Bernardino igen. Den här platsen rymmer många fina minnen från dagar som gått. Det får en verkligen att känna sig glad över att Herren ledde oss den här vägen för många år sedan, när man får höra att besöket här fortfarande har ett levande inflytande. Jag satt just där ute på parkeringsplatsen alldeles nyss, och försökte minnas en av de händelser som har ägt rum. Det var en fru Isaacson som hade varit min tolk i Finland (under en finsk kampanj), och hon kom fram till bilen, just när jag skulle åka. Och hon sa: "Du är Finlands röst." Och jag undrar bara om fru Isaacson bor här omkring. Jag kände inte till det. Hon råkar väl inte vara närvarande ikväll, antar jag: fru May Isaacson? Och hon är från Finland.

3 En annan en speciell sak som jag kom att tänka på, var en liten servitris på en restaurang där jag åt, någonstans i närheten, som de kallar för Antlers Hotell. Jag tror att det stämmer. Och den lilla damen hade... Jag bad med henne. Hon var en fin liten dam, men hon var inte kristen. Jag hade inbjudit henne till mötet. Hon hade förlorat en baby, och jag tror att hennes man, att de var skilda. Och vi bad att hon skulle göra upp med sin make, eller att de skulle göra upp tillsammans. Så jag undrar bara om den lilla damen kan vara närvarande. (Ser ni?) Och så hände det en annan sak, det var en liten baby som fördes hit någonstans ifrån (omkring en dagsresa), och den hade dött, och låg i sin mors armar, och blev fördd tillbaka till livet. Är den personen närvarande här? Och den personen kom, tror jag, från staten här norröver någonstans... Det är norröver här. Och den lilla mamman hade kört hela långa natten, och pappan. Och den lilla mamman satt där ledsen och höll deras lilla döda babys kropp, och jag tänkte: "Vilken tro, om jag var den största hycklaren i världen, så skulle Gud ha ärat den mammans tro." När jag höll den lilla babyn i mina händer, så här, och bad, så blev den varm och började röra på sig och öppnade sina små ögon. Jag räckte över den till mamman. De var någonstans ifrån. Men jag tror inte de var pingstvännen, de var bara ... jag tror bara det var en kyrka som... Jag vet inte ens om de var kristna eller inte.

Jag frågade dem aldrig. Jag var bara så jublande glad över att den lilla baby'n hade blivit förd tillbaka till liv igen.

5 Sedan dess, broder Boone, har mycket vatten runnit nerför floden, men vi tjänar fortfarande samme Gud Som förblir Den Samme igår, idag och till evig tid. När jag ser mig omkring, ser jag broder Leroy Kopp sitta här. Det är första gången på länge jag ser honom. [Broder Branham pratar med broder Kopp – utg.] Paul, det stämmer. Leroy är din far; det stämmer. O... Ryssland. Ja, det är... Jag känner till den här modiga soldaten där, han är där på Konungens uppdrag. Så jag är sannerligen glad över att vara här och att höra denna unga förkunnare säga att han blev inspirerad av den tjänst vi hade, medan vi var här. Vilken väldigt spännande upplevelse det är. Och jag litar nu på att jag vet att vi har en... Folk står och vi ska inte hålla på för länge. Vi kommer ihåg dessa mäktiga helandemöten. Så förstår jag att det är en broder här i trakten någonstans som håller en helandekampanj, en broder Leroy Jenkins. Jag tror det stämmer. Så jag är mycket tacksam, och litar på att Herren välsignar honom och ger honom ett stort, underbart möte.

6 O, jag kände mig verkligen ärad ikväll över att få komma in i en kyrka som den här. Jag känner mig alltid bättre i en kyrka än vad jag gör i de här hörsalarna. Det är... Ja, inget emot hörsalar. Men ni vet, det kanske är övertro, men det ser ut som en sanning för mig. Ni vet, man går in i de här auditorierna, där det förekommer kamper, brottning, uppträdande, och allt möjligt annat som pågår, det verkar som om onda andar hänger runt omkring de där platserna. Det kanske verkar som övertro, men det är inte det. Men när man kommer in i en kyrka, då tycks det för det mesta, särskilt om det är en andlig församling, som om man känner sig mer fri, som om det är något, Guds Närvaro är där, vet ni, det verkar vara annorlunda. Jag vet inte vilken påverkan byggnaden har, men det är där folket samlas. Naturligtvis är det samma människor på den andra platsen, men på dessa onda områden. Kanske är det bara jag som tänker på det sättet, men hur som helst, är jag glad över att vara här ikväll.

7 Och nu vill vi inte hålla er alltför länge, på grund av dem som står och hör på. Och vi åker till en annan plats här i morgon kväll. Jag vet inte ens var den ligger. Det är här i närheten. Var då? Orange Show Auditorium för mötena imorgon kväll. Jag talar på en rundtur för Affärsmännen (Full Gospel Business

Mens group) som jag har haft förmånen att tala för runtom i världen. Och så genom detta var det en mycket kär vän som inbjöd oss hit, och vi är glada över att vara i församlingen ikväll. Innan vi nu öppnar Bibeln... Nu kan vem som helst som har kroppslig styrka öppna Den på detta sätt. (Ni förstår?), men det krävs Den Helige Ande för att öppna upp Ordet för oss, öppna upp vår förståelse och uppenbara Skriftställena. Jag tror på Bibeln. Jag tror att Det är Guds Ord. Och jag tror att jorden, eller folken på jorden, kommer att dömas en dag av Detta Ord. Nu kan det förefalla underligt. Det är många som har olika meningar om den idén.

9 Jag pratade med en mycket trofast vän till mig för inte så länge sedan som är katolik, och han sa: "Gud kommer att döma världen genom katolska kyrkan." Om det är så, vilken katolsk kyrka? Ser ni? Om Han dömer den genom metodisterna, hur är det då med baptisterna? Förstår ni? Och om Han dömer den genom en, så är den andra förlorad. Så det finns alltför mycket förvirring där. Men vi måste gå till Den för att hitta vår sanna uppgift, och Bibeln säger att Gud kommer att döma världen genom Jesus Kristus, och Han är Ordet. Johannes Evangelium kapitel 1: "I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött och bodde ibland oss." Och Hebréerbrevet 13:8 säger att Han är Den Samme igår, idag och i evighet. Och jag tror att det är Sanningen.

10 Nu, tror jag att... Gud, i begynnelsen, Han som är den oändlige Gud, Han är begränsad, eller oändlig snarare, vi är de som är begränsade. Hans tanke är så mycket större, och vi i våra små begränsade sinnen kan inte förstå Hans väldiga, oändliga vishet. Men därför, när Han säger något, kan det kanske förefalla väldigt underligt för oss att höra Honom säga en viss sak i Skriften, men det måste hända. Jag tror att Hans Ord aldrig kommer att förgå; därför tror jag att Gud som vet att vi med vårt lilla begränsade förstånd inte kan tolka Hans väldiga tanke, Han förklarar Sitt Eget Ord. Han behöver ingen uttydare. Han förklarar Sitt Eget Ord genom att stadfästa Ordet i Dess tid.

11 Jag tror att Gud i begynnelsen, att Noa var Ordet för den tiden, för Hans budskap. Så kom vidare – efter det kom Mose. Nu kunde Mose inte ha tagit Noas Ord. Han kunde inte ha byggt ett skepp och flottat dem ut ur Egypten nerför Nilen till det utlovade landet och så vidare. Hans budskap fungerade inte på Noas tid; det var den delen av Guds Ord som var stadfäst att vara

Sanningen genom Mose. Inte heller kunde Jesus ha haft Moses Ord. Och Luther kunde inte ha försvarat katolska kyrkans Ord. Wesley, han kunde inte försvara Luthers Ord. Och pingstvännerna, de kunde inte ta metodist - Ordet. Ser ni, församlingen växer. Det är tilldelat för varje tidsålder i Skriften här. Så Gud uppenbarar Sitt Ord genom den Helige Ande, genom att manifesteras Det och själv stadsfästa Det och visa att Det är Hans Ord som har kommit att uppfyllas vid den tid Det är utlovat.

12 Jesus sa det. Han sa: "Om ni inte kan tro Mig, så tro på gärningarna som Jag gör", för de vittnar om Vem Han var. Ser ni? Om någon skulle ha känt till Skriftstället... Nu kom Han så underligt, så egendomligt, så att folket inte ville tro Honom, därför att Han, som var en människa, gjorde Sig Själv till Gud. Så Han var Gud i gestalt. Gud var i Kristus för att försona världen med Sig Själv, och ingen människa kan göra dessa gärningar om inte Gud är med honom, som vi vet sa Nikodemus att Stora Rådet trodde det. Vi vet nu att detta Ord... Om de skulle ha känt till Ordet... Han sa: "Om ni hade känt Mose, så skulle ni ha känt Mig, därför att Mose skrev om Mig." Och vi ser... Om de hade sett tillbaka i Skriften och sett vad det var meningen att Messias skulle göra, så skulle de ha känt igen Honom genom stadsfästelsen, att Gud genom Kristus skulle försona världen med Sig Själv och låta alla de löften gå i fullbordan som gällde Messias, som Han skulle göra. Jesus bar vittnesbörd om det Ordet, gjorde det Ordet levande för den tiden. Och jag tror att det är samma sak som vi lever i idag, Gud bär vittnesbörd om Sitt Ord genom att stadsfästa vad Han sade att Han skulle göra.

14 Nu känner vi till att detta är frälsningens dag, där Gud kallar människan från världen, från ett liv i synd till ett liv i tjänst. Och på den dag då Gud har utgjutit Sin Ande från höjden, ska väldiga tecken och under åtfölja denna tidens tjänst. Detta är ... när höst och vårregn faller samtidigt. Och vi vet att det är meningen att det ska vara väldiga tecken och under, något som i många stora samfund blir avfärdat. Men jag är mycket tacksam för dessa öppna dörrar som jag har haft att gå in genom och den inspiration det har gett till unga människor som er pastor här, som har fått dem... Eftersom jag börjar bli gammal, och vet att mina dagar är räknade, och nu vet att dessa unga män kan ta det här budskapet och föra ut det vidare till Herrens tillkommelse, om Han inte kommer i min generation... Vilket jag hoppas, att

jag ska få se Honom, jag ser dagligen efter Honom, och vakar, och håller mig själv redo för den stunden.

15 Låt oss nu tala med Författaren, innan vi läser Hans Bok, medan vi böjer våra huvuden. Himmelske Fader, vi är tacksamma mot Dig över att få vara vid liv ikväll, över att få komma tillbaka till denna stora stad. Omgivna här av denna vy här över bergen, och vi ser upp och ser snön och apelsinträden som står i blom på samma gång, vilken storslagen värld Du har gett oss att leva i. Och hur vi ser att människan har ställt till oreda och ställt till i denna värld, det får oss att skämmas över oss själva, Fader. Vi är här ikväll för att försöka bemöda oss om att försöka få människor att se detta väldiga som Gud har gjort och veta att det är något större strax på andra sidan. Må vi se på det ikväll, Fader, medan vi går till Ditt Ord och läser. Vi kan läsa Det, Fader, men låt Den Helige Ande uppenbara Det för oss genom uppenbarelse. Vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

16 Ni som nu kanske tycker om att skriva ner och läsa Skriftställena med förkunnaren, eftersom de för det mesta läser dem... Och det brukade vara så för flera år sedan att jag inte behövde skriva ner mina Skriftställen och så vidare, men jag har blivit lite äldre sedan dess. Ser ni, jag har precis passerat tjugofem alldeles nyligen: för tjugofem år sedan. Så det gör det en aning skralt. Men jag försöker fortfarande hålla fast vid allt som jag vet om att göra i Hans Ord, tills Han kallar mig.

17 Låt oss nu gå till Johannes Evangelium 14:e kapitlet, ett mycket välbekant Skriftställe som vi vill läsa ikväll, för att ta ett sammanhang ut ifrån det, om Herren vill. Nästan alla känner till detta. Det verkar vara så, att det många gånger används vid begravningar. Om det någon gång var en tid då jag skulle vilja predika en begravningsgudstjänst, så skulle det vara för denna världen. Låt den dö och bli född på nytt. Johannes Evangelium 14:1-7, tror jag att jag har skrivit ner här.

*Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig.
I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er?
Och om jag än går och bereder plats åt er, skall jag komma*

*tillbaka och ta er till mig, för att ni ska vara där jag är.
Och vart jag går, det vet ni. Den vägen känner ni.
Tomas sade: "Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna
vägen."
Jesus sade till honom: "Jag är vägen och sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.
Om ni hade lärt känna mig, skall ni också lära känna min
Fader. Och härefter känner ni Honom och har sett Honom."*

Må Herren nu lägga Sin välsignelse till uppläsningen av Hans Ord, och vi vill hänvisa till Det igen, medan vi går vidare, medan vi bara vill tala lite till undervisning till församlingen.

18 Igår kväll var jag i Yuma i Arizona, där är mitt hem nu... När jag var här tidigare, bodde jag i Jeffersonville i Indiana. Och nu har jag varit i Arizona genom att en vision förde mig dit för några år sedan. Och vi är bosatta där nu. Jag har inte någon kyrka där. Broder Green, vår broder som är med oss här, har etablerat ett tabernakel där i en av Assemblies of God's kyrkor, Downtown Assemblies... De slogs ihop, och jag tror att de alla följde med broder Brock och broder Gilmore och lämnade den här kyrkan tillgänglig; och broder Peary Green från Texas, som samarbetar med oss, flyttade in, och tog över platsen. Vi är glada över att veta det, att broder Green har öppnat den här kyrkan igen, som var stängd.

19 Och igår kväll talade jag i Yuma för De Kristna Affärsmännen, jag talade över ämnet "Bortryckelsen." Nu kan det tyckas vara ett egendomligt ämne att tala om vid en bankett, men nästan alla där var kristna. Och det är så det är på de här kampanjerna, som den här, eller i en kyrka. Jag skulle kunna säga: "Nå, hur många av er är kristna?" Antagligen så skulle varenda hand räckas upp. Du är en kristen. Och om vi så är kristna, så tror jag att vi borde på ett sätt vara underrättade i förväg. Vi behöver inte bara gissa om det; vi är informerade om vad vår bestämmelseort kommer att vara. Och så vill jag tala om det ikväll. Och ämnet kommer att vara: "Ting som komma skall." Och nu, efter att jag igår kväll talade om bortryckelsen, så vill jag ikväll tala om detta ämne, så att jag kanske kan knyta ihop det med budskapet igår kväll. Nu kommer det att bli en bortryckelse, vi vet det. Det kommer att ske i den kommande tiden.

21 Nu talar Jesus här om att... Han har gått före för att bereda en plats åt oss. Låt inte era hjärtan oroas. Nu talade Han till judarna. Han sa: "Ni har trott på Gud, tro också på Mig. Som ni har trott på Gud, tro på Mig, eftersom Jag är Guds Son." Ser ni? Och Gud ... med andra ord: "Jag och Min Fader är Ett. Min Fader bor i Mig, och vad ni ser Mig göra, Det gör inte Jag; utan min Fader som bor i Mig; Han gör gärningarna." Gud var i Kristus och försonade världen med Sig Själv.

22 Det var lätt för dessa judar som hade blivit undervisade under generationer att tro att det fanns en mäktig, övernaturlig Gud. Men att tänka sig det att Denne Gud hade kommit ner och manifesterade Sig Själv genom Sin Sons Person, Jesus Kristus, Gud som bodde i en Kropp av kött, det var lite för mycket för dem att förstå. Men Han sa: "Ja, som ni har trott på Gud, tro också på Mig. För i Min Faders hus finns många rum, och Jag går för att bereda rum för er." Jesu liv började lida mot sitt slut här på jorden. Han hade visat folket och bevisat för dem, att Han var Jehova manifesterad i kött genom de väldiga tecken och under och hänvisningen till Bibeln som han refererade till, till Sig Själv. Och Han bevisade att Han var Gud manifesterad. Han sa nu: "När ni ser Mitt liv gå mot slutet, så avslutas det med en avsikt. Och Jag går bort för att bereda rum åt er, så att där Jag är, där skall ni också vara." Jesus talar därför om för Sina lärjungar att detta livet inte slutar med döden.

23 Om vi nu säger att det här var en begravningstext, kom då ihåg att vi... Döden står rakt framför oss, och vi vet inte om vi... Det kanske finns någon i denna byggnad ikväll som inte kommer att gå ut härifrån levande i detta fysiska livet. Det är så ovisst det är. Fem minuter från nu skulle det kunna vara så att unga, friska, unga människor i denna byggnad kan bli ett lik, inom fem minuter från nu. Det är sant. Och åter igen så skulle det kunna vara så, att inom fem minuter från och med nu, så kunde vi allihop vara i härligheten. Vi vet bara inte. Det är i Guds händer. Jesus sade att Han Själv inte kände till när den tiden skulle komma, utan att det endast var i Faderns händer. Men Han talade om för dem att efter döden är det liv. Därför att: "Jag går bort för att bereda er rum", det är, för att ta emot dem, det visar att där (Han talade till dem) ... att där fanns ett liv, efter att det här livet är avslutat. Och vilken tröst det borde ge oss alla att veta, att efter att det här livet är över, så

finns det ett liv som vi går in i. Och allt eftersom du blir äldre, så blir det alltmer en verklighet för dig. När du börjar se dina livsdagar närma sig slutet, så börjar det ... du börjar avsluta, sammanfatta mer noggrant, göra dig redo för den stora händelsen. Det är ... inte ... det är en fortsättning av samma liv som detta i en annan värld, en annan plats.

25 Din födelse här var planerad i förväg. Jag antar att du tror det. Var och en av er vet att vår födelse var planerad i förväg. Visste du att din existens här aldrig hade sitt ursprung bara i en myt eller en tanke? Allting var redan planerat i förväg av Gud, innan världens grund blev lagd, att du är här. Den oändlige Gud kände till... för att vara oändlig, så måste Han känna till varenda fluga som någonsin skulle vara på jorden och hur många gånger den skulle blinka med ögat. Det är ändlöst. Ser du? Du är – våra små förstånd kan inte utgrunda vad oändlig innebär. Den oändlige Gud, Han kände till allt; därför så finns det inte någonting utanför ordningen. Om vi känner till Guds Ord, så vet vi var vi lever. Vi känner till tiden vi lever i. Vi känner till vad som ligger framför. Vi ser vad vi har lämnat. Och Guds Bok är uppenbarelsen av Jesus Kristus, Hans verk genom tidsåldrarna som var fram till Uppenbarelseboken och så Hans löften som skall komma. Så alla Hans löften är sanna. Gud kan inte uttala ett Ord utan att det blir bekräftat. Varje Ord som Han yttrar måste gå i uppfyllelse.

27 Innan världens grund blev lagd... Somliga människor blandar ihop där i Första Mosebok där, när de säger: "Gud upprepar Sig Självt." Nej, det är bara du som missförstår. Ser ni, Gud sade i begynnelsen: "Låt det bli. Låt det bli. Låt det bli." Världen var bara mörk och i kaos. Även då Han sade: "Låt det bli ljus", så kan det ha varit hundratals år innan ljus någonsin flödade fram; men när Han talade det, så måste det ske. Det måste bli på det sättet. Ser ni? Och Han talade Sitt Ord. Den här säden var under vattnet. När Han torkade upp jorden, då kom säden upp. Vad Han säger måste uppfyllas. Han sade genom profeterna... Jag hänvisade till det i går kväll. Om vi till exempel tar Jesaja; Han sade: "En jungfru skall bli havande." Vem skulle kunna tänka sig att en man som var aktad bland folket skulle kunna säga ett ord som detta: "En jungfru skall bli havande." Men eftersom han... En profet är en som reflekterar Gud. Han är skapad så att han inte kan tala sitt eget ord; det måste vara Guds Ord han talar. Han är precis som en reflektor. Och han är Guds språkrör. Så, därför sade han: "En jungfru skall bli havande." Han kunde

antagligen inte ha förstått det, men Gud hade uttalat det genom honom, därför att Han lovade att Han inte skulle göra något förrän Han hade uppenbarat det för Sina tjänare profeterna. Då när Han sa det, så var det åtta hundra år innan det gick i uppfyllelse, men det måste gå i uppfyllelse. Till slut förankrade Sig de här Orden från Gud i en jungfrus livmoder och hon blev havande och frambar Emmanuel. "Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given och hans Namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste." Det måste bli på det viset, eftersom Gud hade uttalat det genom Sin profets mun. Och alla Guds Ord måste gå i uppfyllelse; därför vet vi att Jesus har gått för att bereda oss en plats för att ta emot ett folk åt Sig Själv. Vilka dessa människor är, jag hoppas det är – att vi är en del av dessa människor ikväll. Om inte, min vän, så har Gud gjort en väg, en betingelse, så att du kan bli inberäknad i det, om du vill. Du har en fri vilja, du kan handla på det sätt du önskar.

29 Men lägg nu märke till detta, att i den värld som skall komma... Det finns en värld som skall komma. Precis som din födelse här, som jag sa. Du var förberedd; Gud visste att du skulle vara här. Och nu vet du att till och med saker som dina föräldrar gjorde... Nu tror folk inte att det hemsöker från generation till generation, men det gör det. I Hebréerbrevet tror jag det är – omkring det 7:e kapitlet, där talar Paulus (som jag tror var författaren,) – om en stor händelse som hade ägt rum med Abraham, att han betalade tionde till Melkisedek, när han återvände efter att ha slagit konungarna. Och nu sade han att Levi var i Abrahams länd, när han mötte Melkisedek, när han kom tillbaka, efter att ha slagit konungarna. Och då räknade han med att Levi också betalade tionde när han var i Abrahams länd, hans farfars farfar. Och Han hemsöker folkets synder på deras barn från generation till generation, de som inte vill hålla Hans Ord.

31 Se, ni var alla planerade i förväg av Gud. Ingenting inträffar av en slump med Gud. Han känner till allt om det. Det är allihop planerat i förväg, planerat många generationer tillbaka, så att du skulle kunna vara här ikväll. Kände du till det? Tänk bara, att du, en gång... (Jag repeterar det igen.) Du var en gång i din far, i din fars gener. Nu kände han inte dig vid den tiden; inte heller kände du honom vid den tiden. Men du ser, så lades du i växtplatsen, i din moders livmoder genom ett heligt äktenskap, och så blev du en person uttryckt i en avbild lik din far. Sedan så var det samhörighet.

32 Det enda sättet för dig att bli en Guds son eller dotter ... är att du måste vara – måste ha Evtigt Liv... Och det finns bara en enda form av Evtigt Liv, och det är Guds Liv. Bara en enda form av Evtigt Liv, det var Gud. Så för att vara en Guds son, måste du alltid ha varit i Honom. Din livsgen, andliga liv ikväll, fanns i Gud, Fadern, innan det ens fanns en molekyl. Förstår ni? Och du är ingenting annat än manifestationen av Livsgenen som var i Gud som en Guds son. Nu är du uttryckt, efter att Hans Ord har kommit in i dig för att lysa upp den här tidsåldern. Du är ... uttrycker Guds Liv i dig, därför att du är en Guds son eller dotter. Får du tag i vad jag menar? Förstår du? Du är i – du är nu gjord... Du sitter i den här församlingen ikväll, eftersom din plikt är att uttrycka Gud för den här nationen, och detta folk, och detta grannskap, där du ingår. Var du än är, så visste Gud att du skulle vara här, därför att du måste vara en av Hans gener eller Hans egenskaper. Du måste vara det. Om du någonsin ... om du har fått Evtigt Liv, då var det alltid Evtigt Liv. Och Gud, innan världens grund blev lagd, visste att du skulle vara här. Och när Ordet, eller vattnet, reningen genom Ordets vatten kom över dig, så blev du ... det blev uttryckt i en varelse. Nu har du gemenskap med din Fader, Gud, precis som du har det med din jordiska far. Ser ni? Ni är Konungens medborgare, inte medborgare, utan ni är barn, söner och döttrar till Den Levande Guden, om det är så att det Evtiga Livet bor i dig.

32a Om det nu var så... Jesus var Guds Fullhet manifesterad. Han var Gudomens Fullhet förkroppsligad; så därför när Han kom till jorden och blev manifesterad i kött, då var du här i Honom då, eftersom Han var Ordet.

I begynnelsen var Ordet, ... och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Ordet blev kött och bodde bland oss.

Ordet blev kött; därför vandrade du med Honom, när ... Du var i Honom, när Han var på jorden. Du led med Honom, och du dog med Honom; du begravdes med Honom, och nu är du uppstånden med Honom och Guds manifesterade egenskaper, och sitter i den himmelska världen, redan uppstånden, uppväckt till ett nytt liv och sitter i den himmelska världen i Jesus Kristus. O, det innebär så mycket i dessa dagar, församling. Det betyder så mycket för oss att se oss själva placerade på plats i Jesus Kristus.

33 Om vi nu är de här Guds egenskaper, kan vi inte leva genom trosbekännelser; vi kan inte leva genom det samfundsmässiga; vi måste leva genom Ordet, därför att Bruden är en del av Brudgummen på samma sätt som varje hustru är en del av sin man; därför måste vi vara denna Ord-Brud. Och vad är denna Ord-Brud? Manifestationen i den här tiden, Bruden, inte en trosbekännelse eller samfund, men en levande del av Gud, en levande egenskap av Gud, som framvisar Guds egenskaper för världen, genom formandet av Bruden, som skall uttryckas i den tid som vi nu lever i. Martin Luther kunde inte ge uttryck åt de egenskaper som vi uttrycker, därför att det var i begynnelsen, uppståndelsen, liksom vetekornet som föll ner i jorden.

35 Nu vill vi citera det här igen. Ni har antagligen läst den där boken, där en tysk gör narr av mig och säger att jag var en fanatiker över alla fanatiker. Han var en ... han var absolut emot allt som kallades Gud, och han till och med gjorde narr av Gud. Han sade: "En Gud som kunde öppna Röda Havet", och han sade: "som tar ut Sitt folk, och sitter med händerna i kors över magen och låter alla dessa människor under de mörka tidsåldrarna dö och lida, och dessa små barn bli uppätta av lejon..."

Du ser, hela programmet, hela församlingen är byggd på Gudomlig uppenbarelse. Jesus sade i Matteus Evangelium, det 16:e kapitlet:

"Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader, som är i himmelen." Vad var det? En uppenbarelse av vem Han var. "Och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den."

Ser ni? Uppenbarelsen av Jesus Kristus i denna tid, inte vad Han var vid en annan tid, vad Han var nu... Bibeln framställer det som ett växande i Bruden upp till den fullkomliga gestalten; därför att om Kristus, vetekornet, måste falla ner i marken, så måste också Bruden falla ner i marken genom medeltidens mörka århundraden. Varje frö som faller ner i marken måste dö, annars kan det inte producera sig själv ... reproducera sig själv. Och den väldiga församlingen Han grundade på Pingstdagen, genom att sända Den Helige Ande, måste lida martyrskap och gå ner i smutsen, ner i jorden under medeltidens mörka århundraden för att igen frambringa under Luthers tidsålder och komma fram vidare till den fullkomliga gestaltningen av Jesu Kristi Brud i den här sista tiden. Förstår ni? Det finns inget annat sätt.

37 Därför kommer Bruden att komma fram i bortryckelsen, och där är allt planerat i förväg av Gud, allt är säkerställt. Från begynnelsen kände Han till varje människa, varenda plats, vilka som skulle finnas där, allt om det. Allt är planerat i förväg. Gud visste att det skulle vara här, och när Han gjorde det på det sättet, så att när vi kommer dit... Han har gått för att bereda en plats åt oss, och när vi kommer dit, så kommer allt att vara förberett, precis som även den här kvällen är förberedd, så som den här stunden är förberedd.

38 Hans väldiga förutvetande säger Honom alla de här sakerna, genom förhandskänedom. Han är allestädes närvarande, därför att Han är allvetande; allvetande, därför att Han är allestädes närvarande. Därför, genom Sin förhandskänedom... Nu kan Han inte bara vara som vinden över jorden, därför att Han är ett Väsande. Han är bara inte en myt; Han är en Existens. Han uppehåller Sig, Han till och med bor i ett hus. Han bor på en plats som kallas himmelen; och därför, genom att Han är allestädes närvarande, allvetande, vet allt, så är Han allestädes närvarande, därför att Han känner till alla ting. Du ... du växer från din födelse... När du föddes och överlämnades in i den här världen så visste Gud att du skulle vara här på den här jorden, och du växte från födelse till mognad. Saker som verkade så underliga för dig som ung kvinna, i unga pojkår, som barn, ter sig nu mycket verkliga. Du kunde inte förstå det, när du var ett barn, men nu när du blivit vuxen, så börjar du förstå och upptäcker att alltsammans var satt exakt rätt i ordning. Och du... Det betyder verkligen något för dig nu.

40 Så är det i din andliga födelse. Du gör saker som du inte förstår, när du är ett litet spädbarn, du kommer fram till altaret och du ger ditt liv till Kristus. Du gör sådana egendomliga saker. Du undrar varför du gjorde det. Men efterhand, när ni mognar, som mogna kristna, då förstår man det. Förstår du? Det är något som du kommer underfund med och du förstår varför du måste göra det. Din andliga födelse... Din naturliga födelse är en bild på din andliga. Vad det passade in på dig. Alltmedan du växer upp i detta livet, så passade alltsammans exakt in, eftersom du var skapad för det. Var det inte något egendomligt den kvällen när du stapplade in på missionshuset, till tältmötet, eller den lilla kyrkan någonstans på hörnet, och något, en predikant predikade över ett speciellt ämne, och du bara föll ner direkt vid altaret? Förstår du? Ser du det? Gud kände till det före världens grundläggning. Förstår du? Det verkade egendomligt för dig, varför du gjorde

det då, men nu förstår du det. Du visste vad som hände. Och så passande för dig i detta livet och kommer så också att vara i det livet som skall komma. Denna världen och dess liv tycks gå framåt, alltmedan du mognar. Allting verkar att gå riktigt med dig.

41 Jag tror inte på att en person bara råkade vara här av en tillfällighet. Tänk nu bara: när du kom till världen, så måste allt vara förberett för dig, eller förberett i förväg, rättare sagt, för dig. Jag kan knappast förstå det, hur vi skulle kunna tro att en Gud, som kunde förbereda alla dessa goda ting åt oss ... att vi inte skulle kunna förtrösta på Honom, att om Han förde oss in i detta kaos som vi är i nu och förberedde de goda tingen i livet för oss här, hur mycket mer kan vi förtrösta på att Han förbereder de ting som komma skall, (Förstår ni?) de eviga tingen. Det verkar, säger jag, mycket egendomligt.

42 Och nu tror jag inte att himmelen är en plats som min mor brukade berätta för mig om. Jag tror att församlingen har vuxit ifrån det. Att tänka att det brukade vara... För ett eller två hundra år sedan, tror jag att de som levde då, brukade tänka att var och en som dog for upp till himmelen, och hade en harpa, och satt där på molnen, och spelade på en harpa. Nu kände de till att det fanns en plats som kallades för himmelen, men de... Om det skulle vara så, så skulle alla musiker driva med oss. Du förstår? Men, det att vi ... det är inte den sortens plats. Det handlar inte alls om att spela på harpor. Jag tror inte att Bibeln lär det. Men det var en föreställning de hade innan Ordets fullhet kom till stånd, eller öppnandet av de Sju Inseglens som utlovats oss i den här tidsåldern. Så att vi sedan förstod. Jag tror att himmelen är en verklig plats, precis på samma sätt som detta är en verklig plats, (Ser ni?) för Gud satte igång oss i vår andliga tillväxt på den här platsen. Och jag tror det att himmelen är en plats, lika verklig som den här, där vi inte sitter där uppe i evighet och bara sitter där på ett moln. Vi knäpper inte bara på vår harpa för alltid ... utan vi går till en verklig plats, där vi kommer att göra saker, där vi kommer att leva. Vi kommer att arbeta, vi kommer att glädja oss, vi kommer att leva, vi går till livet, till ett verkligt Evtigt Liv. Vi går till en himmel, ett paradís. Precis som Adam och Eva arbetade och levde och åt och njöt i Edens Lustgård, innan synden kom in, så är vi på väg rakt tillbaka dit igen, (Det är riktigt.) rakt tillbaka. Den förste Adam tog oss ut genom synd, den Andre Adam för oss tillbaka igen genom rättfärdighet, rättfärdiggör oss och för oss tillbaka in.

43 Till er folk som tar emot ljudbanden nu, så när det gäller budskapet om rättfärdiggörelse, så vill jag att ni tar det... Och ni tar verkligen emot ljudbanden, gör ni inte det, för att få tag i det? Jag talade över det här för en tid sedan. Se hur dina jordiska föräldrar, innan du kom hit, innan de visste att du skulle komma, gjorde i ordning för din ankomst. Tänk bara på det nu; dina jordiska föräldrar, och den jordiska föräldern är bara en bild på en himmelsk Förälder. Om vi förstår att ge goda gåvor till våra barn, "hur mycket mer skall inte då er himmelske Fader förstå att ge goda gåvor till Sina barn." Jesus sade dessa ord. Ser ni, de gjorde färdigt för att du skulle komma. De gjorde i ordning en liten babysäng, eller skaffade en liten ... några små skor och små kläder och så vidare. De gjorde klart allting för din ankomst, förberedde innan du ens kommit till jorden. Jesus har gått för att göra i ordning för vår ankomst där.

45 Lägg nu märke till detta. "I min Faders hus finns många rum." Eller låt oss... Jag menar inte att lägga till Ordet eller att ta ifrån Det, eftersom vi inte skall göra det. Johannes Uppenbarelse kapitel 22 säger: "Var och en som lägger till ett ord eller tar bort ett ord..." Men låt mig bara göra det här, inte som något tillagt, utan bara för att föra fram en mening. "I min Faders hus finns många slags rum." Jag tror inte att när vi kommer till himmelen så kommer vi att vara ... att alla bara kommer att se precis likadana ut. Jag tror inte det ... att alla kommer att vara blonda eller brunetter, eller små, eller alla storväxta, eller alla jättestora. Jag tror att Gud är en variationens Gud. Världen bevisar det. Han har ordnat stora berg och små berg. Han har ordnat slättland, Han har ordnat öknar; Han har ordnat olika saker, därför att Han har gjort det på det sätt Han ville ha det. Och Han gjorde årstiderna: sommar, vinter, vår och höst. Han gjorde årstiderna. Det visar att Han är en mångfaldens Gud. Han gjorde er i en mångfald. Några människor är verkligen bullriga och andra är verkligen dogmatiska och andra är eleganta och andra är vänliga och det finns en... Du hittar helt enkelt alla olika sorters människor i Hans Konungarike.

46 Se, titta på Petrus och döm honom genom Andreas. Ser ni. Andreas är bönekämpen, låg på sina knän hela tiden. Och aposteln Petrus var en av de här eldsjälarna som predikade, och så vidare. Och Paulus var mer lik en lärd, mer av ... liksom profeten eller något, och hade överblick över det hela... Ser

ni, Mose skrev de fyra första Böckerna i Gamla ... han skrev Gamla Testamentet. Resten av det var Lagarna, Konungaböckerna och Psaltaren och så vidare, och vad någon skrev om Profeten. Men Mose skrev Lagen, de fyra första Böckerna i Bibeln. Första Mosebok (Genesis), Andra Mosebok (Exodus), Tredje Mosebok (Leviticus) och Fjärde Mosebok (Numeri). Och sedan skrev Paulus Nya Testamentet. Det stämmer. Matteus, Markus, Lukas och Johannes skrev ner handlingarna, vad som hade ägt rum och så vidare. Men Paulus skilde på lag och nåd och satte in det på sin plats. Förstår ni? Han var den som skrev Nya Testamentet. Han gav oss Nya Testamentets skrifter, satte i ordning Guds Ord.

49 Lagg nu märke till detta, många, många boningar, många slags boningar. Liksom många slags berg, liksom många slags floder, källor, sjöar, de var här, när du först kom hit, därför att din himmelska Faders godhet placerade dem här, därför att somliga människor tycker om berg, somliga människor tycker om vatten, somliga tycker om öknar. Så du ser, din ankomst... Han kände till din natur och vad du skulle bli, så Han skapade det precis så att du skulle kunna njuta av det. O, jag tycker det är en underbar Fader (Ser du?), att Han verkligen skapade det så här. Jag är glad över att Han skapade berg. Jag älskar, jag tycker om bergen. Jag ... jag tycker om det. Där andra säger: "O jag klarar inte allt det här, Han måste ha tömt Sin murbrukslåda där ute." Nå, Han tömde ut den så att jag skulle kunna njuta av det. Du förstår? Så då säger du: "Jag tycker om de här slätterna, där jag kan se långt bort." Ja, två olika naturer, båda två är vi kristna. Men Fadern visste att du skulle vara här och förberedde allting för dig, innan du kom hit. Amen. Han hade det klart för dig, vid din första ankomst, när du kom hit. Är inte det underbart att tänka på vad Han har gjort?

50 Ja, men kom nu ihåg, att detta är bara jordiska gåvor som förebilder. Nu känner vi till att när Mose byggde tabernaklet i öknen, eller när han gjorde i ordning det, sa han att han gjorde allting efter mönstret av vad han såg i himmelen. Ser ni det? Så de jordiska tingen uttrycker bara vad de eviga tingen är. Och om denna jord som vi lever på idag, är så fantastisk, såsom vi älskar den och tycker om att leva och andas luften och se på blommorna och sådant, om denna som är här är uttrycket, någon som är döende som bara uttrycker en som är evig. När du ser ett träd kämpa, sträcka sig, försöka leva, så betyder det att det finns ett träd någonstans som inte behöver göra det.

När du ser en människa här, som kämpar för att leva, någon på sjukhus eller i en sjuksäng eller i en olycka, som kämpar och med döden rosslande i strupen, och som rycker och gråter och skriker för livet, vad betyder det? Det finns en plats någonstans, det finns en kropp som inte kämpar och ropar för det. Ser du? Den bara inte gör det.

Nu är de tidsbegränsade gåvor till oss, dessa ting, som bara uttrycker att det finns en, som är evig. Det är detta som Jesus har gått iväg för att bereda: den eviga för oss. De uttrycker nu bara att det finns en härligare av samma slag, därför att dessa är av samma slag.

52 Kom nu ihåg att Bibeln sade: "om denna jordiska kroppshydd, som vi bor i, om den förgås (försvinner) så har vi en som redan väntar." Precis som en liten baby, dess små muskler inuti modern vänder sig och vrider sig och... Ser ni? Och man märker, du kan ta en kvinna, om hon är aldrig så obehaglig, men när hon ska bli mamma, en liten tid innan babyn föds, är det en mildhet omkring kvinnan. Det kommer runt om henne. Det är alltid någonting. Hon är mer ömsint. Varför det? Det finns en liten ängel-ande som väntar på att ta emot den naturliga kroppen. Precis så snart den är född, så kommer livsanden in i den; och Gud blåser in den där, och den blir en levande själ. Precis nu när den här babyn föds, så finns den andliga kroppen där för att ta emot den. Och nu, när den här kroppen kommer ner här på den här jorden, så som babyn kommer fram, så finns det en odödlig kropp som väntar på att ta emot anden tillbaka in till sig själv igen. O, så stort. Vi är nu i Kristus Jesus (Amen.), spädbarn, spädbarn i Kristus, Guds barn som väntar på den fullständiga förlossningen vid Herren Jesu tillkommelse, för att ta emot oss upp till Sig Själ, när kroppen, den här dödliga, kommer att ikläda sig odödlighet.

53 Likheten, alla de ting som Han gjorde, uttrycker de ting som komma skall. Precis som kroppen Han ger dig här är... Precis som den här kroppen Han gav dig för att leva i bara uttrycker att det finns en som är härligare som skall komma... Förstår ni? Om vi bär, eller har burit, bilden av det jordiska, så skall vi också bära bilden av det himmelska, som inte har något ont i sig, denna som skall komma. Den här bär verkligen på det som är ont, sjukdom, död, sorg. Jag har just uttryckt här för inte så länge sedan (när jag predikade om förvandling genom Guds Ord) om hur den här kroppen har det onda i sig, och att all den här moderna civilisationen som vi lever i är av djävulen. Tror ni inte det? Bibeln säger att det är så. Den här världen, varenda regering... Vi vill inte

tro det, men Bibeln konstaterar det tydligt, att varje regering, varje konungadöme på jorden ägs av djävulen och regeras av djävulen. Jesus togs upp av Satan som visade Honom alla konungarikena i världen som var, och som skall komma, och ännu mer och Satan gjorde anspråk på dem som sina, och Jesus argumenterade aldrig med honom, därför att han är denna världens gud. Ser ni det? Och han sa: "Jag ska ge dem till dig om du faller ner och tillber mig." Ser ni, han försökte ge dem tillbaka till Jesus utan offer. Förstår ni det? Det var en uppgörelse som han tänkte göra med Honom. Men världen hade syndat, så syndens straff var död, och Han måste dö. Det var därför Gud blev manifesterad i kött så att Han kunde ta döden på Sig för att betala straffet. Det är inget som kan komma tillbaka, det är inte öronmärkt. Det är absolut fritt betalt. Hela skulden är betald. Den tillhör Honom nu. Och vi är representanter för Hans Konungarike, församlade här tillsammans ikväll i Jesu Kristi Namn, vår Konung, vi sitter i den Himmelska världen.

55 I den här världen som vi nu lever i, så är det utbildning... Jag vill bevisa för er att utbildning, vetenskap, civilisation och allt detta som vi till synes njuter så av idag, är av Satan och kommer att förgå. Du säger: "Broder Branham, civilisation?" Ja. Den här civilisationen kom genom Satan. Första Mosebok kapitel 4 bevisar det. Kains son (Ser ni?) startade den här civilisationen, byggde städer och redskap och så vidare. Och civilisationen kom genom kunskap. Kunskap är vad djävulen sålde till Eva i Edens Lustgård vilket fick henne att överträda Guds befallning. Så det kommer att finnas en civilisation i den världen vi kommer till, men det kommer inte att vara den här sortens civilisation. För i den här civilisationen har vi sjukdom, sorg, lust, död. Allting i den här civilisationen är fel. Men i den civilisationen kommer det inte att finnas något av detta. Vi kommer inte att behöva vetenskap. Vetenskap är i alla fall en förvrängning av det ursprungliga. Ser ni det? Du klyver en molekyl till ... klyver atomer och gör så-och-så för att spränga sönder dig. Du tar krut, och smäller av det, och dödar något. Du tar bilen och tar bensin ut ur jorden och material ut ur jorden för att lösa upp materialet så att den kan explodera, och far nerför vägen i 140 kilometer i timmen och dödar någon. Ser du? O, så nervös, pressad och uppjagad, vi måste skjuta på och ta tag i... O, se det är alltihop av djävulen. Guds Konungarike kommer inte att ha bilar, flyg eller några andra vetenskapliga prestationer. Nej. Det kommer inte att ha någon utbildning alls. Det kommer att vara en utbildning så enastående i jämförelse

med den här, att man inte ens kommer att tänka på den här. Förstår ni? Utbildning, civilisation och allt detta kommer från Satan.

56 Om ni nu säger: "Broder Branham, varför läser du då?" Ser ni, det är precis samma sak som: varför bär jag kläder nu? I den civilisation som skulle komma, var det först så att de inte behövde några kläder, de var beslöjade. De hade inte någon anledning att bära kläder, därför att de inte visste att de var nakna. Nu finner man att nu sedan vi vet att vi är nakna, då håller synden till här, då måste vi bära kläder. Men det var inte så i begynnelsen. Det fanns ingen synd. Ser ni? Nu är det på samma sätt ifråga om civilisationen. På det hela taget så läser vi, vi skriver, vi gör detta, men bli aldrig anpassade till det, gör det aldrig till din gud, för det är en kommunistisk gud. Förstår ni det? Det är inte av Jesus Kristus. Jesus Kristus är genom tro, inte vad du vetenskapligt kan bevisa, utan vad du tror.

58 Jag kan inte vetenskapligt bevisa för er ikväll i den här byggnaden, att det finns en Gud, men ändå så vet jag att Han är här, men genom min tro blir det stadfäst. Abraham kunde inte vetenskapligt bevisa för dig att han skulle få en baby genom den kvinnan, och hon var närmare hundra år gammal, men hans tro bekräftade det. Ser du? Han behövde inte något vetenskapligt bevis. Ja, läkarna skulle ha sagt: "Den gamle mannen här ute är tokig, han säger att han skall få en baby med den där kvinnan, han som är hundra år gammal, och hon nittio." Men du ser, Gud sade det, så det behövs inte vetenskap, det krävs tro för att tro Guds Ord, inte vetenskap.

59 Så våra skolor och sådant är uppblåsta. Gud sa aldrig: "Gå ut och ordna med skolor." eller ens att ha Bibelskolor. Kände ni till det? Han sa: "Predika Ordet." Exakt rätt. Vårt utbildningssystem tar oss längre bort från Gud än något annat jag känner till. (Det stämmer.) ... längre bort från Gud. Inte att bygga skolor, sjukhus och så vidare, det var för världen och för den gruppen. Men ... jag har inte något emot dem. De utför sin del, men det är ändå inte det. Vi bygger så bra sjukhus som helst och använder den bästa medicin vi har, och tusentals dör i dem dagligen. Men, o, du, i Guds Konungarrike finns det ingen död, det finns ingen sorg. Amen. Det finns inget behov av dessa världens saker. Utan vi har passerat från dessa ting in till Guds verkligheter. Där vi kämpar så hårt för att försöka hitta vägen genom vetenskapen, och ju mer vetenskapliga vi blir, desto mer död för vi på oss själva. Vi utkämpar ett

förflorat slag där, så släpp taget om det, och tro på Jesus Kristus, Guds Son, genom tro ikväll och acceptera Honom. Han är En.

Vad framställer vetenskapen åt dig? Mer död. Det stämmer. Sputniks och allt möjligt går upp, och alla de här sakerna som sprider död och allting tvärs över jorden. Se inte på det, rikta ditt huvud högre än så, mot himmelen. Blicka mot Jesus där Han sitter vid Guds högra hand ikväll och alltid lever för att mana gott för oss på vår bekännelse över vad vi tror att Hans Ord är: Sanningen.

61 Nu upptäcker vi att detta livet innehåller all slags ondska, så därför kommer det liv som skall komma inte att ha det. Det här har lust och sjukdom, död, och varför är det så? Det är inte det hus som Han har gått för att bereda. Detta är ett pesthus. Hur många känner till vad ett pesthus är? Visst. Ja, det är vad du lever i. Ett pesthus är där de lägger alla de sjuka människorna. Ja, det är precis vad synden gjort med oss: placerat oss i ett jordiskt pesthus. De lät inte någon annan komma in i pesthuset, därför att det var alla slags bakterier som flög omkring där inne, och folk skulle komma att få med sig de här bakterierna och själva bli sjuka. Och synden förde oss in i djävulens pesthus.

62 O, men det andra kallas för min Faders hus. "Jag skall gå och bereda en plats för er, ta er ut ur detta pesthus och överlämna er till Min Faders hus." Amen. Där har ni det. Ta er ut ur detta gamla jordiska pesthus... Han har gått för att bereda en plats, en fullkomlig plats, där inget ont förekommer, ingen sjukdom förekommer, ingen ålderdom förekommer, ingen död förekommer. Det är en fullkomlig plats som kallar dig till den fullkomligheten, och du måste vara fullkomlig för att komma dit. Bibeln säger så. Jesus sade: "Var alltså fullkomliga, såsom er Fader i himlen är fullkomlig." Och det är ett fullkomligt Konungarike, så det måste vara ett fullkomligt folk som kommer, därför att du måste stå fast och gifta dig med en fullkomlig Guds Son, och du måste vara en fullkomlig Brud. Så hur kan du göra det genom något annat än det fullkomliga Guds Ord, vilket är avskiljelsens Vatten, som rentvår oss från våra synder. Amen. Det stämmer. Jesu Kristi Blod... Tänk på det. Det drypande, blodiga Ordet (Amen.) Blodet, Guds Ords blödande Blod för att rentvå Bruden i. Amen. Ja. Hon står fullkomlig, jungfrulig, ren. Hon syndade aldrig till att börja med. Amen. Hon blev fångad in i det. Förstår ni? Där är Faderns hus som Han har gått för att bereda.

63 Den här kommer genom sex och från syndafallet och måste falla sönder med syndafallet. Spelar ingen roll hur mycket du lappar ihop det gamla verket, hon kommer att falla sönder i alla fall. Hon är färdig, därför att hon är dömd, därför att Gud sade det. Hon är färdig. Gud kommer att förstöra den. Han sade det. Det kommer att bli en förnyelse av alltsammans. Tror ni det? I begynnelsen när jorden hade sin födelse, när Gud först förde tillbaka vattnet från jorden, liksom Han gjorde med vattnet från moderns livmoder, så föddes en jord. Ja. Och människor började leva på den, när Gud satte dem där. Och så började de synda. Och den blev döpt genom nedsänkning i vatten på Noa tid. Sedan blev den helgad genom att Skaparens Blod droppade på den. Och nu är det på det sättet du kommer: genom rättfärdiggörelse till att tro Gud. Du blev döpt till omvändelse, eller till förlåtelse för dina synder. Du bekände dina synder inför Gud, och Han förlät dig för det. Och du döptes för att visa att du hade blivit ... du hade blivit förlåten, bekände för folket och visade för världen att du trodde att Jesus dog för dig. Och du... Han tog din plats, och nu står du på Hans plats. Han blev dig, så att du skulle kunna bli Honom. Sedan rensade den heliggörande kraften från Gud ut alla ovanor ut ur ditt liv. Du brukade röka, dricka, göra saker som inte var rätt, ljuga, alltsammans. Sedan kom den heliggörande kraften från Jesu Kristi Blod in i ditt liv. Den tar bort alltihop från dig. Om du råkade säga, något gick fel, så säger du snabbt: "Vänta ett ögonblick, förlåt mig, jag menade inte att säga det på det sättet." Ser ni? Djävulen hade en fälla som låg där, men du har fått nåd att komma tillbaka, om du är en verklig kristen och säga: "Jag hade fel." Ja. Så därför...

64 Det som du sedan tog emot var dopet i Den Helige Ande och Eld. Nu kommer Gud, när detta tusenårsrike är tillända, att ge världen ett dop i eld. Det kommer att spränga sönder alltihop. Himlarna och jorden kommer att stå i brand. Petrus sade det. Och alltihop kommer att få ett dop i eld, ett återställande av alltihop, och så kommer det att bli en ny himmel och en ny jord. Det är när ... där rättfärdighet bor. Det är där vi är... Vi har gått från att vara dödliga varelser, från tidsvarelser till eviga varelser, när Guds Ord upplyser våra själar och vi blir Guds söner och döttrar med egenskaperna, Guds gen i oss till att bli söner och döttrar till Fader Gud i himmelen, som ropar: "Abba, Fader, min Gud, min Gud." "I min Faders hus..."

65 Nu måste den här gamla världen falla sönder, därför att den kom genom sex, och den kom genom olydnad i begynnelsen. Och vi föddes hit genom sex,

genom syndafallet, och den måste gå rakt tillbaka samma väg till syndafallet. Men den som Han nu bereder för dig kan inte falla, därför att Han skapar den så. "Jag har gått..." Hur skulle det vara om vi bara var tvungna att vara kvar i den här sortens kropp? Är du inte glad över att det finns en sådan sak som döden? Är inte det underligt?

Men nu, säg till exempel för några år sedan, då var jag en liten pojke, och nu är jag en medelålders man. Jag har en vän som sitter där ute, herr Dauch, och han fyllde nittiotre år för några dagar sedan. Se på honom nu. Fyrtio eller fyrtiofem år ytterligare, skulle det vara jag. Lägg nu ytterligare fyrtio år på honom. Vart skulle du komma? Jag är glad över att det finns något som får oss ut ur detta pesthus. Det finns en öppen port, och den heter döden. Jesus står i den porten. Amen. Han kommer att visa mig vägen över floden. Han kommer att ta mig genom den porten.

66 Det finns en stor port som står där borta som kallas för döden. Och varje gång ditt hjärta slår, så är du ett slag närmare den. Och en dag måste jag komma till den porten. Du måste komma dit. Men när jag kommer dit, vill jag inte vara en feg stackare. Jag vill inte skrika och rygga tillbaka. Jag vill komma till den porten, svepa in mig i Hans rättfärdighets skrud, inte min, Hans. Genom detta vet jag att jag känner Honom i Hans uppståndelses kraft, så att när Han kallar, så kommer jag att komma ut från de döda för att vara med Honom, ut ur det här pesthuset. Var än den här kroppen skulle kunna falla, och var den än skulle kunna landa, vad det än är, så kommer jag att komma ut en dag, därför att Han lovade mig det och vi tror det. Ja. Han håller på att göra i ordning en som inte kan falla.

67 Lägg märke till hur den gravida mamman på jorden idag, hur moderns kropp längtar efter vissa saker. Jag talar, tror jag till – hoppas jag, till alla de vuxna som kommer att förstå. När modern ska föda en baby, och om det är något som fattas i hennes kropp, då börjar hon längta väldigt efter vissa saker. Se hur pappa... Jag kommer ihåg att vi växte upp i en sådan fattig familj, och vi hade knappast något alls att äta, när vi var barn. Många av er har utstått samma sak.

Så det var så att när ... innan babyen skulle födas, så kunde mamma känna en väldig längtan efter något, och pappa brukade göra sitt yttersta och leta i alla hörn och se överallt för att skaffa henne det. Ser ni, det är hennes kropp... hennes kropp är... Kalcium och så vidare i hennes kropp och de vitaminer hon

behöver, som du behöver, de bildas. Ser ni? Och den ropar efter saker, näring till barnet som skall komma. Och hur föräldrarna försöker få tag i det, så att babyn kan födas så perfekt och lyckligt som möjligt. Se hur dina föräldrar vill göra det. När det är något som behövs, så berättar mamman om det. Ser ni? Hennes system ställs i ordning. Ni förstår hur det är, att när det är något barnet som skall komma, behöver, då börjar mamman längta väldigt efter det.

68 Stanna nu upp en stund. Varför har vi väckelsemöten? Varför samlas vi tillsammans? Varför tillrättavisar jag alltid folk? Varför manar jag alltid er pingstväns-kvinnor, att sluta klä er i byxor och använda smink och klippa av er håret, och sådana saker? Varför säger jag detta? Därför att gamla tiders pingstvännen inte brukade göra det. Det riktiga Bibel-sättet är att inte göra det. Ni är klädda i de här shortsens och kläder som tillhör män, känner ni till att Bibeln säger att det är en styggelse för Gud? Men vi tillåter det. Varför fortsätter Den Helige Ande att ropa ut? Den vet att det är något som saknas där. Vi måste ikläda oss Jesu Kristi fulla gestalt. Vi måste vara Guds söner och döttrar. Vi måste handla som Guds barn.

69 För länge sedan berättade man en liten historia. Jag lade märke till en färgad broder som satt där bak. I södern brukade de sälja slavar i denna ... när de hade slavar där nere, när slaveriet fanns kvar före Emancipationsproklamationen. [President Lincolns proklamation, där sydstaternas slavar skulle frigges den 1 januari 1863 – utg.]

Och de brukade gå förbi och köpa dem, de här människorna, precis som de skulle ha gjort ... hos en som sålde begagnade bilar. De hade en räkning på vad det kostade och sålde dessa mänskliga varor precis som om de var ... de var begagnade bilar. Man fick med en räkning på inköpet av dem.

70 En gång kom en köpare förbi, en agent. Och han åkte – han åkte runt på de här stora plantagerna och köpte slavar. Och han kom till en viss stor plantage, där de hade många slavar. Och han ville se hur många de hade. Och de var där ute och arbetade allihop. Och de var ledsna, de var borta från sitt hemland. De var från Afrika. Man hade fört dem över hit. Boerna hade fört över dem och sålt dem som slavar. Och därför var de ledsna. De visste att de aldrig skulle fara tillbaka hem igen. De skulle leva och dö i landet, och de hade... Många gånger hade man piskor och pryglade dem. De var ägarens

egendom, och han gjorde med dem vad han ville. Och han bara... Om han dödade honom, så dödade han honom, och om han... Vad det än var, så gjorde han det bara. Det var slaveri. På samma sätt som det var med Israel och många nationer som har förts in i slaveri.

71 Och de brukade ta de här stackars slavarna... De bara gjorde tjänst. De grät (vet du) hela tiden och var ledsna. Men man lade märke till en av de här slavarna, en ung man, som sköt fram bröstkorgen och höll huvudet högt, så här. De behövde aldrig piska honom, behövde aldrig tala om för honom vad han skulle göra. Så uppköparen sa: "Jag vill köpa den där slaven."

Ägaren sa: "Han är inte till salu."

Uppköparen sa: "Jag skulle vilja köpa honom."

Ägaren sa: "Nej, han är inte till salu."

Uppköparen sa: "Är han chef över resten av dem?"

Ägaren sa: "Nej, han är inte chefen, han är en slav."

Uppköparen sa: "Nåväl, kanske du ger honom annan mat än du ger resten av dem?"

Ägaren sa: "Nej, de äter alla där ute i köket tillsammans."

Uppköparen sa: "Vad gör den pojken så mycket annorlunda än resten av dem?"

Ägaren sa: "Här är en sak. Jag funderade ett tag också, men den pojken – en främling från Afrika – men i Afrika är hans far stammens kung. Och fastän han är en främling borta från hemlandet, så uppför han sig som en kungason. Han vet att i landet på andra sidan är hans far stammens kung. Och nu uppför han sig så, därför att han vet att han är kungason."

72 O, broder, syster, du och jag i denna värld som vi lever i, låt oss uppföra oss som Guds söner och döttrar. Vi är främlingar här, men vårt uppförande borde vara i enlighet med Guds bud, eftersom vi är Guds söner och döttrar. Vårt uppförande, vi borde handla, och göra, och allting i enlighet med den lag Gud fastställt. Och det är en styggelse för en kvinna att bära ett klädesplagg som tillhör en man. Det är felaktigt och syndigt för henne att klippa sitt hår. Bibeln säger det. Det är något ovanligt för henne att ens be. Du säger: "Hur är det med det?"

73 Någon kom efter mig (en mycket välkänd predikant) för inte så länge sedan och sade: "Broder Branham, kom, jag skulle vilja lägga händerna på dig." Han sa: "Du kommer att fördärva din tjänst."

Jag sa: "Vad för något?"

Han sa: "Kritisera de där människorna på det där sättet."

Jag sa: "Jag talar om..."

Han sa: "O, jag tror det." Han sa: "Jag är också pingstvän. Jag tror att kvinnor inte borde ha kort hår, inte borde klä sig i byxor, och sådant, på det sätt de gör, sminka sig i ansiktet, att de inte borde göra det", men han sa: "Gud kallade dig att bedja för sjuka."

Jag sa: "Han kallade mig till att predika Evangelium." Ser ni?

Och han sa: "Jag tror på det", men han sa: "Du tror att..."

Jag sade: "Ja, se bara på vad man har fått, alla dessa väldiga program, television, och allt annat. Jag har inget annat än Gud att stå till svars inför."

Det stämmer. Jag sa: "Jag har inget annat än Gud att stå till svars inför."

74 Han sa: "Jag ... jag ... jag... Du kommer att fördärva din tjänst."

Jag sa: "Varje tjänst som Guds Ord kommer att förstöra, bör bli förstörd." Det stämmer. Ja visst. Det är riktigt.

Han sa: "Nåväl, du kommer att förstöra den." Jag sa: "Vem ska tala om det då? (Ser ni?) Någon måste säga det. Någon måste stå för det som är Sanning, oavsett hur det sårar." Och vänner, som kristna, som människor som tror att vi är på väg till himmelen, Den Helige Ande kommer Självt att artbestämma oss i Guds Ord.

Han sa: "Vet du vad du borde göra?" Han sa: "Folk tror att du är en profet."

Han sa: "Du borde lära de här kvinnorna hur de får profetians gåva och sådana saker, och viktiga, högre saker istället för små saker."

Jag sa: "Hur ska jag kunna lära dem algebra, när de inte ens vill lära sig sitt a-b-c, när de inte ens vill göra de enkla sakerna, de självklara sakerna. Hur ska du kunna tala om för dem högre saker, när man inte ens vill börja från..." Man vill komma upp på toppen av stegen, innan man har nått det första... Det är anledningen till att du faller. Förstår ni det? Börja längst ner och klättra vidare rakt upp, såsom Gud leder dig upp. Förstår ni? Klara av i ditt liv att ... följa ... varenda del av Ordet, som Gud har föreskrivit dig att göra.

76 Tänk nu på hur Gud... Vi borde uppföra oss och handla som kristna. Vårt uppförande borde vara som kristna, eftersom vi är främlingar här. Detta är

inte vårt hem. Nej, vi blev bara satta här för en tid. Vi måste försvinna, var och en av oss gör det.

Tänk nu om Gud i Sin nåd har mamman... Innan den lilla baby'n föds, finns det ett väldigt behov av några vitaminer, och mammans ord uttalar: "Pappa, jag ... jag ... jag vill ha en cantaloupemelon eller vattenmelon, jag vill ha det ena eller det andra." Det är utom... Nå, han kommer att göra allt han kan för att få tag i det, därför att han vet att han vill att hans barn ska födas så fullkomligt som det kan bli. Ser ni? Och han kommer att göra allt som han har möjlighet att göra för att få tag i det. Hur mycket större möjlighet har inte Han att få tag i det? Han är en Skapare.

Tänk nu på hur kapabel Han är att bereda oss en kropp att leva i lik Hans Egen härlighets-kropp. Om vi vill leva... Det är något inuti oss som ropar efter att leva. Och det är något inuti oss som ropar efter att göra rätt. Så kommer Gud att kalla någon till plattformen eller en predikstol som kommer att predika den fullkomliga Sanningen. Varför? Ser ni det? Det visar dig då att om du är ett äkta Guds barn, så börjar du ropa ut: "Gud, ta bort det ifrån mig, omskär mig från detta, ta bort detta ifrån mig. Varför det? Det är nödvändigt för ditt himmelska hem som du är på väg till, dit Han har gått för att förbereda. Du måste bli en verklig Kristi Ord-Brud.

79 Jag predikade för några få kvällar sedan om offret på försoningsdagen. Jag predikade om den enda plats som Gud, den enda församling som Gud vill möta en människa i, och det är... Han sade att platsen där Han fäster Sitt Namn ... Han sade: "Jag vill inte möta dem på någon annan plats utom den plats, den port, där Jag fäster Mitt Namn." Nu möter han inte dig vid en metodist-port, en baptist-port eller en pingstväns-port, eller någon av dem, utan Han fäste Sitt Namn på Sin Son. Han sade: "Jag kommer i Min Faders Namn."

Varje människa kommer i... Varje barn kommer i sin fars namn. Jag kommer i en Branhams namn, därför att min far var en Branham. Och du kommer i ditt namn, därför att det var din fars namn. Och Jesus, Sonen, kom i Faderns Namn. Och Han sa att Han satte Sitt Namn... "Vid denna Port som jag sätter Mitt Namn i, där var Offret." Och i Jesus Kristus är den enda plats där du någonsin kommer att hitta gemenskap och tillbedjan till Gud." Du säger: "Ja, men jag tillhör kyrkan." Det förändrar inte saken alls. Du måste vara i Kristus.

80 En viss samfundsförkunnare sa häromkvällen till mig; han sa: Herr Branham, titta här, Jesus sade: 'Var och en som tror...' Bibeln säger: 'Var och en som tror att Jesus Kristus är Guds Son är född av Guds Ande.'

Jag sade: "Säger inte Bibeln också att ingen människa kan kalla Jesus för Kristus annat än i Den Helige Ande?" Ser ni? Man kan inte få Bibeln att ljuga. Det måste passa in direkt, så du måste bli absolut född på nytt av Den Helige Ande i dig, som vittnar om att du själv, du vet det att Han är Guds Son. Och sedan om du är i en del... Om du är ett Guds barn i Guds Ord, hur kan du förneka Ordet? Hur kan Den Helige Ande få dig att tro en troslära, om att du måste göra något som detta, när Bibeln säger något annat. "Vi måste gå med i en församling, och göra det ena eller det andra", när Bibeln klart berättar för dig vad du skall göra. Ser ni? Och så när du ser det, så hoppar du rakt in i det, och då är du helt med det. Fortsätt bara att gå vidare upp, och det växer som ett embryo som kommer in i kvinnans livmoder med ägget. Och så när det lilla ägget börjar att utvecklas och börjar utveckla celler, då utvecklar den inte en mänsklig cell, och en hund-cell och en ko-cell, det utvecklar bara mänskliga celler.

81 Och när ett Guds barn, när detta förutbestämda... Det är ett dåligt ord att använda, men det är Gud. Jag använder Guds Bibel. Guds vetskap på förhand kunde förutbestämma, och göra så att allt verkar till Hans ära. När den förutbestämda säden som skulle bli du, och Gud kallade dig, och den där lilla örn-säden där inne hörde Guds Ord, så vill den bygga på, ett ord ovanpå det andra, ett ovanpå det andra, ett ovanpå det andra. Den vill inte blanda sig med några trosläror.

Lägg märke till att i de här portarna skulle de varje dag äta ny kosher-mat, och det skulle inte finnas någon surdeg ibland dem under de sju dagarna. Stämmer inte det? De sju församlingstidsåldrarna så, ingen surdeg, inga trosbekännelser, inte något tillagt, det måste vara fullständigt osyrat bröd. Ingen surdeg skall finnas ibland er alls, bara det osyrade, Ordet själv. Det är det enda... Och det Ordet är Gud, och Gud blev kött i Jesu Kristi Person, och det är Porten. "Där är Porten där Jag möter er för tillbedjan, när ni följer Guds bud."

83 Därför, om du ikväll bara har kommit och sagt: "Jag ger Jesus Kristus mitt liv", och du aldrig har tagit emot Den Helige Ande, kom in i Den. Du måste

göra det. Du måste växa in i Den. Be Gud om att lägga upp Ord på Ord så här, tills du blir den fulla gestalten av en Guds son eller Guds dotter. Att ta det som är i världen... Det står i Johannes första brev: "Om ni älskar världen eller det som är i världen, så är det för att Guds kärlek inte är i er." Du har blivit bedragen. Du har fått kärleken till världen där ... och det har bedragit dig, djävulen har gjort det genom att lägga till saker där och visa... Se, du kan inte... Du kan inte ta ett enda Guds Ord ut ur Bibeln. Vad var orsaken till den första synden? Inte bara genom en ren lögn på en viktig punkt, utan på grund av att Eva feltolkade (djavulen fick henne att göra det.) ett ord. Ett ord bröt kedjan, och Eva vägrade att ta emot ett ord. Det var början av Bibeln. Jesus kom i mitten av Bibeln, Han sade: "Människan skall inte leva av bröd allena, utan av varje Ord som utgår från Guds mun." Det är hela Guds Ord. Tror du att det är uppenbarelsen om Honom? Hela Guds Ord...

Så i Uppenbarelsesboken 22, kom Jesus till Johannes på ön Patmos. Och Jesus säger: "Jag, Jesus, har sänt Min ängel för att vittna om dessa ting. (Ser ni?) Vem som än tar ett ord ifrån Det eller lägger ett ord till Det, från honom kommer jag att ta bort hans del från Livets Bok." Många av dem säger: "Nåväl, jag tror att Jesus Kristus är Guds Son." Det är bra. Lagg så resten till det.

84 Du säger: "Jag har blivit rättfärdiggjord. Jag hälsar på predikanten. Jag tror på Jesus Kristus." Då måste du bli född på nytt, Du måste bli fylld med Den Helige Ande. Ser du? Bara fortsatt att lägga till, medan du fortsätter att gå. Du växer fram till gestalten av en Guds son eller dotter. O. Gud har möjlighet att göra oss i ordning och att ge åt oss det begäret i våra liv efter att vilja se något. Hur många här inne vill ha mer av Gud? Ja, det visar att det finns mer för dig. Ser ni det? Du längtar starkt efter det. Dina små födslovärkar sätter igång. Förstår du? Du behöver mer, så att vi kan bli lyckliga, fria och fullkomliga. Vi måste bli det. Som det lilla embryot av liv som är i Guds sköte, precis som livs-embryot som är i moderns sköte.

85 Gud växer och är på väg, Han har gått vidare för att förbereda platsen för oss, den eviga platsen hos Honom Själ, inte en plats där du är i ett pesthus på väg att dö, synd, äktenskapsbrott och denna världens smuts här. Om ditt sinne är riktat mot det, så visar det att du aldrig har kommit i kontakt med Gud. Förstår du? Det är något upparbetat. Du har fått ett mentalt självbedrägeri. Du bara går med i en församling och säger: "Ja, jag tillhör den

här. Min mor tillhörde den." Det kan ha varit helt i sin ordning på din mors tid, men vi lever i en annan tid. Wesleys budskap skulle aldrig ha... Han kunde inte bara ta Luthers. Luther trodde på rättfärdiggörelse, men Wesley hade heliggörelse. Pingstvännerna kom; de kunde inte ta bara rättfärdiggörelse och heliggörelse; de – det var tid för återupprättandet av gåvorna. Nu går vi från det. Förstår ni? De tre stadierna av på vinrankan som kommer upp. Det första, det är ett litet blad. Luther kom upp från reformationen. Ja, det var stjälken. Se på naturen; Gud och naturen arbetar i samklang, därför att Gud är i naturen. Sedan efter det kommer vippan, frömjölet, metodisternas tid. Så kommer pingströrelsen. O, precis så fulländat. Ser ni? Precis som det där vetekornet ser ut som om det är ett fulländat vete ... vetekorn. Öppna upp det; så finns det inget vete alls där inne. Det är ett skal, en bärare av det, men Livet arbetar sig vidare igenom. Ser ni det?

87 De som levde där borta under Luthers tidsålder accepterade Luther, det här Livet kom igenom, men det gick och blev ett samfund. Med en gång, vet ni, blev det bara ett samfund, vars slut är att bli uppbränt. Förstår ni? Stjälken torkar ut; den var bara en bärare. Några av dem försöker fortfarande att stå kvar i den gamla stjälken som var bärare, de känner inte till något om Gud, de är döda. De säger: "Se vi är ett blad. Vi var lutheraner." Det stämmer, men se var de är nu. Förstår ni? "Vi var metodister", och till och med: "Vi var pingstvännar." Men se på pingströrelsen, hur kall och formell den håller på att bli, hur alla går bort. Förstår ni? Vad är den? Den var en bärare av den verkliga säden. Förstår ni? Alla de här andra är bärare, men blev till samfund. Om du säger: "Jag är pingstvän." Det betyder inte mer för Gud än om du hade sagt att du var romersk katolik eller jude eller vad du nu kunde vara. Du måste bli född. Det Liv som kom genom den här bäraren där... Stanna inte kvar i stjälken; stanna inte kvar i fröet; gå direkt vidare ut till den fullkomliga delen.

89 Kom nu ihåg, vid varje reformation vi har haft, alla de här lutheranerna och så vidare, så har de organiserat inom tre år. Det är så. Varje väckelse förde med sig en organisation inom tre år. Tänk på hur länge detta har pågått, tjugo år, någonting, och inga organisationer. Varför det? Det är säden som kommer, och formas under det yttre skalet så här. Ligger ute nu, den måste ligga i närvaro av solen för att mogna fram till det härliga sädeskornet som Det som först gick ner. Den äkta församlingen som gick ner först, den

kommer rakt tillbaka upp genom stjälken för att komma fram som en till församling. När skördetröskan kommer för att ta upp den, kommer det Liv som gick ner i Luther, det Liv som gick ner i metodisterna, det Liv som gick ner i pingströrelsen att komma in i sädeskornet. Det kommer alltihop att gå rakt in i sädeskornet och gå ut och forma Jesu Kristi fullkomliga Kropp.

90 Precis som solen kommer upp om morgonen. Du kan inte se på någon natur utan att den vittnar om Gud. Du behöver inte ens en Bibel för att veta att det finns en Gud. Den lilla solen föddes som en liten svag baby. Omkring klockan 7, så går den, den börjar skolan, klockan 10 eller 11 är den klar. Klockan tolv är den i sin fulla styrka, klockan tre på eftermiddagen börjar den bli gammal. Sju eller åtta ... sex, fem eller sex på eftermiddagen så börjar hon få nedsjunkna axlar och så slocknar den. Är det slutet för den? Nej. Den uppstår nästa morgon igen: Ett liv, död, begravning och uppståndelse.

91 Se på hur bladen kommer fram på trädet. Det kommer ut ett färskt, fint blad, det ger skugga, frambär sin frukt. Nästa... Det första, vet ni, är att hösten kommer, slår med död, det går rakt ner genom stammen, ner i marken igen. Är det slutet på det? Nästa vår kommer hon bara tillbaka igen för att bära vittnesbörd. O, det är ett ständigt återkommande liv, men, broder, syster, vi har fått Evgit Liv. Vi har fått Evgit Liv genom Denne Mäktige Som kom och Som har gått, och är mäktig att göra i ordning en kropp åt oss. Och den här växtvärken vi känner, som att ni kvinnor känner er fördömda för vad ni gör, ni män som hänger fast vid seminarieläror och så vidare, ni vill alla säga: "Jag läser upp den här trosbekännelsen, jag gör detta..." ... Men det är något precis här nere, när ni ser de blindas ögon öppnas, de döva under ... de blinda, allt detta som har utlovats, att se Ordet förkunnas i Sin kraft, se en prostituerad från gatan bli en dam och se ett fyllo komma ut ur det och blir en verkligt helgad åt Gud. O, du. Se, det är någonting, det är liv där inne. Och du börjar känna: "Ja, kanske jag inte borde göra detta." Men se, vad är det, det är något som din kropp där borta behöver. Kom igen. Men Gud har vitaminerna precis Härinne för varje del av den kroppen. Jesus har gått för att ställa i ordning den platsen i Guds sköte. Ja. Ett litet embryo, en Guds son, en liten son eller dotter till Gud...

92 Jesus bad bara om en sak i Sin bön till Fadern. Vet du vad det var? En sak, efter allt Sitt offer som Han utförde här på jorden, det liv Han levde, den väg

Han vandrade, så bad Han om en sak: "Att där Jag är, må de också vara." Han bad om vår gemenskap. Det var det enda Han bad Fadern om i bönen: din gemenskap för evigt. Om du vill läsa detta i Johannes Evangelium kapitel 17 och 24:e versen... Så då, hur mycket skulle inte vi åstunda Honom? Om Han... Lyssna nu, om du verkligen är född av Guds Ande, så betyder det allt för dig. Förstår du? Det är inte någon bok fylld av regler. Du lever inte genom några lagar och så vidare; du lever genom Guds nåd, Guds Ande.

93 Jag har ofta sagt detta. Som missionär har jag ofta farit till utlandet, hur skulle det vara, om jag tog in min hustru, mina barn: "Se nu här, barn... Lyssna nu, fru Branham, jag är din make. Du skall inte ha några andra män medan jag är borta. Om du har det, så ska jag klå dig, när jag kommer tillbaka hem." Ser ni? Jag stampar med foten: "Barn, hör ni vad jag säger?" "Ja, pappa, ja, pappa." "Om jag får höra om en enda överträdelse av er..." Ser ni? Vad skulle det nu vara för ett hem?

Hur skulle det vara om hon nu skulle säga: "Seså, du också, nu vill jag säga dig något, herr Branham, jag är din äkta, lagvigda hustru. Du skall inte heller ha någon andra flickvänner, medan du är borta." Vilken sorts hem skulle det vara? Det skulle vara något. Vi gör inte så. Jag älskar henne och hon älskar mig. När hon vet att jag ska fara, så vet hon att jag inte åker, om inte Herren kallar mig att åka. Vi går ner på golvet och samlar barnen runtom, och så ber vi. Jag säger: "Käre Gud, ta hand om min lilla följeslagerska, mina barn." De säger: "Gud, ta hand om pappa, medan vi är borta ... medan han är borta." Och sedan, när vi går över...

94 Hur skulle det nu vara, om jag gjorde något fel där borta? Hur skulle det vara om jag verkligen gjorde en överträdelse, gjorde något fel och kom tillbaka och gick till min stackars, lilla hustru, stod där och tittade på hennes ansikte, som håller på att bli rynkigt och hennes grånande hår, om jag gick fram och sade: "Älskling, jag vill tala om något för dig. Du vet att jag älskar dig." "Såklart Bill, jag vet att du älskar mig."

"Jag ska berätta vad jag har gjort. Jag tog hem en flicka." Jag skulle säga: "Vill du förlåta mig för det?" Jag tror hon skulle göra det. Jag tror verkligen det. Men skulle jag göra det? När jag står där och ser och ser detta hår som börjar bli grått och vet att hon har stått mellan mig och allmänheten, och vet om vilken verklig hustru hon har varit, skulle jag kunna göra det? Jag skulle hellre dö, än såra henne. Det skulle jag. Och om det är så i filia-kärlek till min

hustru, hur mycket större är då min Agape-kärlek till Gud. O, jag skulle inte vilja göra något som sårar Honom. Verkligen inte. Jag älskar Honom. Jag vill göra allt som Han vill att jag skall göra. Jag vill stå upp för varje ord som Han sade. Det spelar ingen roll vad världen säger, de kommer ändå inte att tro det. Jag vill veta vad Han har sagt åt mig att göra. Och om jag saknar något, så vill jag att Han skall ge mig det. Och leva för Honom, hålla oss själva borta från världen.

96 Den här gamla jordiska kroppen här måste ... Det är en... Låt mig säga dig; denna jordiska kropp som du tänker så mycket på, som du formar efter Hollywood, du är så nära den ... den kommer inte att vara där så mycket längre. Ni kommer ihåg, ni har hört profetian (ser ni?) som Herren gav mig; den ska gå under. Ja. Lägg märke till detta. Så kommer det att bli. Lägg bara märke till det. Han har aldrig sagt mig något felaktigt ännu. Och jag vill ta det till vem som helst, som vill yttra sig. Jag vet inte när eller var, men det är färdigt med henne. Domen är överhängande, det finns ingen återlösning för den, det är förbi. Ser ni?

97 Lägg nu märke till det här. Lev för Honom, medan vi håller oss borta från världen. Se nu. Ni ser på television, några av er systrar, och ni går ner här och ni vill... Ni unga kvinnor, ni är unga; jag vet det, men ni är en kristen. Förstår ni? Ni är annorlunda. Ni vill inte vara som världen. Ni älskar världens... inte bara ni unga, utan också några av er äldre. Förstår ni? Nåväl, vad åstadkommer det? Förstår ni? Ni ser på television; ni går ner till varuhuset, och ni ser de här små kläderna som kvinnor har på sig som är ogudaktiga. Vet ni vad som kommer att ske vid domens dag? Du kan vara hur dygdig som helst gentemot din man, men vid domens dag så måste du svara för att ha begått äktenskapsbrott. Jesus sade: "Var och en som med begärelse ser på en annans hustru, han har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta." Vem ska man klandra? Dig. Förstår du? Du visade fram dig själv: de där shortsens och byxorna.

En kvinna sa till mig för inte så länge sedan: "Jag går inte i shorts, broder Branham. Jag tackar Herren för det. Jag klär mig i byxor." Jag sa: "Det är värre; det är värre." Det är riktigt. Du kan nästan inte ens köpa en klänning till en kvinna.

99 Hon sa... En kvinna sa: "Ja, du sade sanningen; man kan inte ... man kan inte köpa det." Men de säljer fortfarande tyger och har symaskiner. (Ser ni?) Så det finns ingen ursäkt alls. Ser ni? Det visar, syster... Jag är er broder och jag är en Kristi tjänare som måste svara vid domarskranket för vad jag säger här ikväll. Ser ni det? Du kommer att stå skyldig för äktenskapsbrott, därför att Guds kärlek har läckt ut ur ditt hjärta. Du går fortfarande i kyrkan. Du kanske fortfarande dansar i Anden och du kan kanske fortfarande tala i tungor. Och dessa ting är bra, men det är ändå inte det som gäller. Nej. Kom ihåg att vad Bibeln säger: "I de yttersta dagarna skall det komma falska Kristus-ar." Inte falska Jesus-ar. De skulle ändå inte kunna klara det, men falska Kristus-ar, falska smorda. De är absolut smorda med Anden, med den Helige Ande, men ändå falska. Ser ni?

101 Det är två – det är tre personer av dig; utsidan är den här kroppen. Du har fem sinnen som du kommer i kontakt med ditt jordiska hem med. Insidan är en ande. Det finns fem sinnen där: kärlek, samvete och så vidare som du är i förbindelse med. Men insidan av det är själen. Kom ihåg, regnet faller på de rättfärdiga och orättfärdiga. Samma regn som kommer att få ett vetekorn att växa får också tisteln att växa. Ser ni? Vad är det? På insidan av detta frö finns en natur och den naturen visar fram sig själv. Det kan stå på samma fält, precis där vid ogräset. Ogräset och vetet står tillsammans, och gläder sig lika mycket. Det böjer sig ned; längtar efter något att dricka. När regnet kommer, så kan tisteln ropa precis lika högt som vetet kan. Men av deras frukt skall du känna dem. Ser du?

103 Kristna, det kan hända att jag aldrig ser er igen. Det har varit årtal sedan jag varit här. Jag kanske aldrig ser er igen. Kom på linje med Guds Ord. Se i spegeln. Som en liten pojke, en gång, som hade varit ute på landet. Han hade aldrig sett en spegel. Han kom till sin fasters hus. Han började gå upp för trapporna. Han såg en spegel och han såg en liten pojke i spegeln. Han fortsatte att gå upp, medan han tittade. Och han vinkade och den lilla pojken vinkade. Och han fortsatte att titta. Han hade aldrig sett sig själv i en spegel. Så när han kom tillräckligt nära, så vände han sig om och sade: "Ja men, mamma, det är ju jag." Hur ser du ut i Guds spegel? Återspeglar den en Guds dotter eller son? Är det något som du hör som ... får dig att hata mannen som säger det, eller är det något som drar, som säger: "Jag vet att den mannen har rätt, eftersom det finns i Skriften." Då är det de vitaminerna som behövs

för den här kroppen, som är bestämda att vara där, ett hus, som den här andra kommer att behöva, när du kommer dit. Ser du? Detta hus... Om vi har burit den jordiska...

105 Kom nu ihåg, vi tänker så mycket på denna kropp. Vi sätter så mycket kläder på den. Vi gör så mycket som inte är nödvändigt, byte efter byte efter byte och allt detta och... Och, ja, det är verkligen alla. Bara låt någon börja med något. Du målar din trappa röd och ser på hur Joneses målar sin röd. Du byter från Chevrolet till Ford och de kan inte stå ut med det. Det är en tid, när allt ska "matcha." Låt en kvinna komma till kyrkan med en viss sorts hatt på sig, lägg märke till att alla de andra kvinnorna skaffar en, speciellt pastors fru. Ser ni? Bara se vad som händer. Det är sant. Det är absolut sant. Det är den här tiden när allt skall passa ihop. Broder, det borde vara tid att passa ihop... Allt det här ... alla de här sakerna är till för ett syfte. Jag bryr mig inte om ifall min rock passar mina byxor och jag har det kämpigt. Min hustru, eller min svärdotter, eller någon annan, måste tala om för mig vilken sorts slips jag ska ha tillsammans med det. Jag bryr mig inte om ifall de passar i hop överhuvudtaget. Jag vill att mina upplevelser skall ska passa i hop med Guds Ord. Det är det som är saken, för det är dit, jag siktar mot att leva, inte nere på hörnet där borta med Joneses, utan där borta i härligheten, dit Jesus har gått för att göra i ordning en plats för oss. Ja, det är det vi vill. Ja.

106 Håll er borta från allt det här... Det här gamla jordiska tabernaklet här, vet du vad det är? Den här kroppen är som en gammal rock du har på dig, en rock som du en gång använde. Men nu, så har du en som är så mycket bättre, så att du inte behöver använda den längre. Vad gör du? Du hänger in den i en garderob, för du har fått en bättre. Du har fått en bättre rock. Den är mer tidsenlig, än den du brukade använda, som är utsliten. Vadå? Det är den klädnaden. Du är insidan av den. Kom ihåg, vad är det enda som det plagget gjorde? Det bar din bild. Ser du? Men du behöver inte den nu längre. Du har hängt upp den. Det är en klädtrasa. Och det är så det är med den här gamla kroppen. Du... Den har burit avbilden av det himmelska, ändå är det inte du. Du är på insidan av den kroppen. Du, Guds Ande, är på insidan av kroppen. Det är det som får utsidan att komma till underkastelse, därför att insidan drar den, (Ser du?) och för den in på linje med Guds Ord: Din insida, du, du själv, ditt väsen. Denna kropp är bara en gammal rock och vad kommer du att göra med den en dag? För du var ... du var bara i den klädnaden för en tid.

Det är som den jordiska klädnaden, denna kropp, din verkliga kropp, ditt verkliga själv, är på insidan av den här gamla rocken, som man kallar William Branham eller Susie Jones, eller vad det nu är. Ser ni det? En dag så kommer den att hänga i jordens 'minnenas sal' om dig. Man kommer att lägga ner den där borta i graven och någon kommer att resa en gravsten: "Här ligger pastor Så-och-Så, eller John Så-och-så, eller Så-och-så." Den ligger där som ett minne av dig. Folk ser dig bara i detta och vad du var, ditt verkliga du, var på insidan av det. Men den gamla rocken själv bar bara bilden av det himmelska. O, folk, har ni gjort någon förhandsbokning om att byta rock? Har ni gjort någon förhandsbokning för himmelen? Kom ihåg du måste ha en förhandsbokning. Du kan inte komma in utan det. Jag talar till er på ett modernt språk nu. Men du vet, om du går till hotellet och säger: "Ja, jag hade..."

107 "Har du någon förhandsbokning? Jag är ledsen, allt är upptaget." Du är ute i kylan, därför att du missade att göra förhandsbokningen. Och om du har kommit till slutet av ditt livs resa utan förhandsbokning, så kommer det inte att finnas någon där för att möta dig. Du måste gå ut i en mörk evighet, där det kommer att vara skrik och gråt och jämmer och tandagnisslan. Du måste. Du kan inte komma in i staden, därför att du inte har någon förhandsbokning. Du måste ha dem för att gå in till den här staden, dit Jesus har gått för att göra i ordning en plats åt dig. Kom ihåg, du måste ha förhandsbokningen och frälsningens klädnad på.

108 I Matteus har jag ett Skriftställe här. (Jag tittar efter Skriftställen), Matteus 22:1-14. Jag har inte tid att läsa det, därför att det börjar bli alltför sent. Jag har talat alltför länge till er. Men kom ihåg, Kungen sände bud och gjorde i ordning en måltid. Han slaktade alla sina oxar och gjorde i ordning gödboskapen och allting och hade en väldig måltid förberedd. Och Han sände bud och Han bjöd många att komma. En sa: "Ja, du vet, när allt kommer omkring, så hör jag till detta, och jag har fått detta. Och jag måste gå till min bondgård", och någon gjorde många saker. Och Han sände bud igen och de misshandlade dem svårt. Och till slut...

Det var den judiska generationen Jesus talade till; de hade något annat att göra. Så till slut så skickade Han ut honom och sa: "Gå, inte bara... nödga dem bara. Gå ut på gatorna och huvudvägarna och överallt och förmå dem att komma in." Och efter det, bestämde Han att Hans hus var... Hans

bröllopsmåltid skulle sätta igång. Det skulle vara gäster där. Och så fann Han en man där inne som inte hade bröllopskläder på sig. Han ville behålla den gamla rocken. Och se, vad Han sa: "Min vän, efter att jag har inbjudit dig till Min bröllopsmåltid, och jag inbjöd dig och gav dig en inbjudan att komma..."

109 Och om du någonsin var i Östern, där jag har predikat många gånger, så hålls bröllopsmåltiderna fortfarande på precis samma sätt som det var då. Brudgummen – han har så många gäster som han tänker ha. Antagligen, broder Kopp, antagligen har du sett det där i Indien. Ser ni? De har bara så många gäster som han tänker bjuda in. Låt oss säga att han tänker bjuda in trettio gäster. Nu måste brudgummen skaffa dräkterna. Han måste anskaffa dem. Därför står det en man i dörren och du kommer fram med din inbjudan; han undersöker din inbjudan och sätter på dig plagget, dräkten. Några av dem är rika, och några är fattiga, och några är olika; men de ser alla likadana ut, när de har fått på sig de här dräkterna. De ser alla lika ut. Och ni måste alla vara lika. Du kommer inte att kunna säga: "Jag är metodisten här borta." "Jag är presbyterianen här borta." "O, nej. Du kommer för det första inte in. Ser du? Du måste komma genom Dörren. Jesus sade: "Jag är Dörren in till fårfallan." "Jag är pingstvän." "Jag är detta, jag är detta." Det betyder inte något alls. Du kommer genom den där Dörren. Och om du kommer genom den Dörren, så får du dräkten.

110 Och den här mannen, ja, Han sa: "Hur kom du in hit, min vän?" Ser ni? Det visade att han kom någon annan väg; och han kom in genom ett fönster, kom in bakvägen, men inte genom Dörren, inte genom Dörren, den väg som Jesus kom, genom självuppoffring, genom att ge hela dig till Gud och gå till Golgata och bli korsfäst med Honom och uppstå igen för att bära Hans offerklädnad och död inför denna världens ting.

Om du älskar världen eller det som är i världen, så är Guds kärlek inte ens i dig. Ser du? Om du fortfarande har kärlek till världen, önskar handla som världen och göra som världen, så försöker du... Du är fortfarande... Du är i kyrkan, men en tistel på samma jordbit som vetekornet: ropar med resten av dem, gläder dig med resten av dem, alla de andliga välsignelserna är precis över dig. Du säger: "Ja, jag profeterar." Det gjorde Kaifas också och det gjorde Bileam också. Det har ingenting...

112 "Jag har fått dopet i Den Helige Ande." Det har fortfarande inget med det att göra. Det är precis bara en temporär gåva till dig. Den verkliga gåvan är din själ där nere, där inne (Ser du?) som föddes av Gud och den kontrollerar alltihop i förhållande till Guds Ord och Guds vilja och där växer du upp. Ser du? Då är du en Guds son och dotter. Du är ett Guds barn. Och de här sakerna att du kommer upp... På samma sätt som modern nu, du är inne i jordens inre och försöker komma ut... Du är en Guds son som kommer fram och du ser att Ordet säger: "Jag skulle göra detta; jag skulle bli född på nytt." "Ja, men jag tillhör en kyrka." Det betyder inte något alls. Ser du? "Jag är metodist, min mor..." Det var bra för din mor. "Ja, men jag är pingstvän, jag tillhör..." Om du inte står på linje med Ordet, så är det något fel. Ser du? Då ser du, är inte Gud din verkliga fader, (Ser du?), för den där verkliga begynnelsen i din själ, innan det ens var en ande, så var det din själ. Om den själen inte kom från Gud, så var den inte ett frö från Gud från början. Du är bedragen. Du är i en jordbit med ogräs och frambär världens vittnesbörd av ogräset, du kommer fram och handlar som världen, älskar världen, därför att Guds kärlek inte är i dig.

114 Nu kommer det att finnas falska smorda i de sista dagarna. Inte falska Jesus-ar. De skulle inte klara det, men falska smorda. De är smorda. Ja. Men de är antikrist. De är smorda med Anden till att göra de tecken och under som Kristus gjorde, men kommer inte att stå på linje med Hans Ord. Ser ni? "Många ska komma till Mig på den dagen och säga: 'Herre, har inte jag profeterat och kastat ut djävlar i Ditt Namn?'" Han kommer att säga: "Gå bort ifrån mig, ni ogärningsmän, jag har aldrig ens känt eder."

"Jag var pingstvän, Herre. Ära vare Gud. Jag ropade. Jag talade i tungor. Jag la händerna på de sjuka och helade dem, kastade ut djävlar."

"Gå bort ifrån mig, ni ogärningsmän, Jag har aldrig känt eder." Ser ni vad jag menar?

115 O, små barn, känner ni behovet av den vitaminen ikväll, så att någonting... Det finns en kropp som väntar där borta. Det är en kropp som väntar på att tas emot. Folk, bli inte bedragna. Bli inte förförda. Djävulen är en bedragare. Till och med ... bröllopsklädnaden, du måste bära den. Det måste vara så. Nu är vi vid aftontiden. Den jordiska kroppen är nu klar för att försvinna, och vi förbereder oss att stiga in i den himmelska. Och vi känner nu

Guds märkliga kallelse att bege oss till detta väldiga Eden. Och innan vi kunde födas här, så ropade våra små kroppar efter något, som måste ges oss, annars skulle vi ha varit ett lidande barn här, om det inte hade varit så. Gud har inga lidanden där uppe. De är var och en fullständigt på linje, Bruden, precis exakt som Brudgummen var: Ordet uttryckt i Sin tid. Gud låt det ske ikväll, barn, var och en av er. Det finns en himmel att gå till. Det finns ett helvete att hålla sig undan ifrån.

117 Nu vet många av er att Herren har gett mig visioner, tusentals av dem. Det största... Jag brukade vara rädd för döden. För omkring tre år sedan, såg ni i De kristna Affärsmännen: "Bakom tidens förlåt." Jag inser att jag kanske inte lever genom den här natten. Jag kanske aldrig ser er igen i mitt liv här. Men detta är sant. Jag vet inte om jag ska kalla detta en vision, eller vad det var. En morgon, nyligen, var jag ... hade jag just vaknat upp. Jag hade kommit hem från möten och min fru låg där och sov. Jag sa: "Älskling, är du vaken?" Hon sov fortfarande. Jag visste att vi måste gå upp för att få iväg barnen till skolan. Och jag höll händerna bakom mig så här och jag sa. "Nå, säg, Bill Branham, vet du om att du har passerat femtio? Om du skall göra något för Herren, så är det bäst att du skyndar på, för att du har inte så mycket tid kvar." Jag tänkte: "O, jag hoppas att jag kan leva så att jag får se Herren Jesu tillkommelse." Jag hade alltid det i mina tankar att när vi dog, så skulle jag se... Liksom brodern här, skulle jag kunna säga..." Ja, du predikade i min kyrka en kväll nere på jorden, broder Branham." Men han är en ande. Jag kunde inte skaka hand med honom, därför att hans hand är där ute i graven och har ruttnat bort, min också. Jag brukade liksom tänka så.

118 Men den morgonen, när jag kände att något kom över mig och jag tänkte ... vanligtvis, när en vision kommer ... och jag tittade, och jag tittade och jag tänkte: "O, vad är detta?" Och jag tittade på väldiga, gröna kullar, och unga kvinnor kom överallt ifrån i tiotusentals och hundratusentals. Och de kom alla, och långt hår hängde nedför ryggen på dem, de hade vita kläder på sig, barfota, och de skrek och ropade: "Vår broder." Jag tänkte: "Detta är märkligt." Jag vände mig om och tittade, och där låg jag precis där; och där var min hustru, som låg där på sängen. Och jag sade: "Vet du vad nu, jag dog." Jag sade: "Detta ... det är detta som har hänt; jag har dött." Och jag sa: "Jag har kanske haft en hjärtattack eller någonting. Jag har dött. Där ligger min kropp. Jag bara låg där med händerna bakom mig så här (Ser ni?), precis

som stel. Jag tänkte: "Ja, det är inte tjugo fot från mig." Och där tittade jag; jag tänkte: "Det är ... där är min fru, det ... där ... där är allting; där hänger min skjorta ... på sängstolpen där." Och jag tänkte: "Här är jag."

120 Jag tittade mig omkring igen, och de här kvinnorna kom allesammans; och de var... Och jag tittade, och från det här hållet där kom mina bröder, alla verkliga, allihopa såg ut att vara unga män. De ropade: "Vår dyrbara broder." Ja, jag visste inte vad jag skulle tro.

Jag tänkte: "Detta är märkligt." Jag såg tillbaka, och jag var inte en gammal man, jag var ung. Jag tänkte: "Detta är något märkligt." Jag tänkte: "Är detta en vision?" Jag kunde bita mig i fingret och jag tänkte: "Nej. Det är inte den sortens vision jag har haft." Och då var det något som började tala till mig här uppe, och sade: "Du har stigit in med ditt folk."

Och jag tänkte: "Med mitt folk? Är alla de här Branhams?"

Han sade, "De är dina, som du omvänt till Kristus." Och de här kvinnorna... Ni vet, jag har alltid ansetts som en slags... De kallar mig för en kvinnohatare, men det är jag inte (Förstår ni?), därför att jag tror... Ser ni? Jag tycker inte om omoraliska, oanständiga; jag tycker om äkta systrar i Kristus. Om det är så, så är allt väl.

124 Jag hade några bestående men, när jag var barn. Jag känner till saker som inträffade som på ett sätt formade mig så. Men alltihop var det Gud som gjorde, formade mig för den här tiden. Förstår ni?

Och jag tror att en verklig, äkta syster, det finns inte något trevligare. Om Gud kunde ge en man något bättre än frälsning, så skulle Han ge honom en hustru. Ser ni? Och då så, om Han kunde ge något bättre, så skulle Han ha gjort det. Och att sedan se några av dem vända sig och inte ens bete sig som en hustru, illojala mot sina äktenskapslöften och sina män på samma gång. Kom ihåg, ni är bundna så länge ni lever till varandra. Det Gud sammanfogar på jorden, är sammanfogat i himlen också. Ser du?

126 Och sedan såg jag detta. Och de här kvinnorna sprang fram och slog armarna omkring mig och kramade mig och kallade mig för broder. Nu var de kvinnor, men det kan aldrig finnas synd på den platsen. Ser ni? De var kvinnor, men ser ni, det som nu gör oss... En kvinna med en körtel, en kvinnlig körtel och en man med en manlig körtel; det är för att skaffa barn. Där kommer det inte att vara så, alla kommer att ha en körtel, men de kommer

fortfarande att vara i samma gestalt, deras jordiska bild som de hade här, den kommer att vara där, men det kommer aldrig att kunna finnas synd. Ni är alla lika. Det kommer inte att födas några fler barn där. Ser ni? Det stämmer. Det kommer helt och hållet att vara så.

127 Och då så tittade jag, och de här kvinnorna... De tog upp mig, de här bröderna, och satte mig upp på en plats.

Jag sade: "Varför gör ni det här?" Han sade: "På jorden var du en ledare", och han sa: "Du... Det här är folket."

Och så kom det fram en kvinna och hon sa: "Vår dyrbare broder" Den vackraste kvinna, och när hon gick förbi, så var det någonting, den här rösten, som sa: "Kommer du inte ihåg henne?"

Jag sade: "Nej."

Han sade: "Du ledde henne till Kristus när hon var över nittio. Ser du? Kan du inte förstå varför hon säger, 'dyrbare broder'?"

Och jag sa: "Nå, går ni..."

De sa: "Nej vi väntar här."

Jag sa, "Nå, om jag har gått över gränsen, så vill jag se Jesus."

Han sa: "Du kan inte se Honom nu. Detta är vad Skriften säger: 'själarna under altaret'. Han är bara lite högre. En dag ska Han återvända. Vi kommer att komma tillbaka till jorden. Vi äter eller dricker inte här."

129 Och jag sa: "Menar du att jag var rädd för detta? Ja, men detta..." Det finns inte ord att beskriva det, vänner. Det är en... Perfekt skulle inte komma i närheten av det. Storslaget, det finns inga engelska uttryck som jag känner till, inga ord alls som någonsin skulle kunna uttrycka vad det är. Det är bortom allt annat jag känner till. Där var han; där fanns ingen sjukdom, ingen sorg. Du kunde inte dö; du kunde inte synda. Det var bara fulländat, bara fullkomligt. Vänner, ni får inte, ni får inte gå miste om detta. Kom ihåg... Och när jag var liten pojke, såg jag en vision av helvetet, som liten pojke. Och ni vet hur damerna idag (eller kvinnorna, en dam skulle inte göra något sådant.) målar sina ögon som en varg, eller något sådant, och den där blå smörjan under deras ögon. Jag har sett det. Jag var på väg att sjunka. Som liten pojke hade jag blivit skjuten, och jag låg där döende på sjukhuset. Och jag hade alltid känt till att Gud fanns. Jag kommer ihåg den första bön jag någonsin försökte be, det enda jag kunde säga... Jag har aldrig berättat detta förut. Jag känner bara för att berätta det just nu. Jag var skjuten, låg där döende ute på

marken; och det enda försvar som jag kunde ha inför Gud, det sa jag: "Du vet, Herre, att jag aldrig har begått äktenskapsbrott." Ser ni? Som ung, liten pojke på omkring femton år, hade jag försökt leva rätt. Och jag sa: "Jag har levt rent", och det var allt jag kunde säga. Det var hela den merit jag kunde erbjuda Honom.

131 Och sedan, när jag låg där, då när jag... Doktorn hade verkligen gått ifrån mig, och jag kände hur jag själv sjönk in i en mörk evighet, och det såg ut som... Och jag ropade efter pappa. "O, pappa, hjälp mig." Det fanns ingen pappa där. "Mamma, hjälp mig." Det fanns ingen mamma där. "Gud, hjälp mig." Det fanns ingen Gud där. Det fanns bara en ändlös, fasansfull o, mardröm. Ett brinnande, flammande helvete, skulle vara ett nöje att vara i, i jämförelse med detta. Och medan jag föll igenom där, så tänkte jag: "O, du", om och om igen, så här. Och jag kom in till en plats, rök, och mörker och sjukt, och o, vilken känsla. Det var döden emot mig. Och jag kunde se de här kvinnorna komma fram till mig med den där sortens målade ögon så där. Kom nu ihåg att det var för fyrtiofem år sedan ... omkring fyrtio år sedan, i alla fall. Och de utstötte ljud ... de utstötte ljud. [Broder Branham gör ett beskrivande ljud – utg.] Jag sa: "Måste jag vara där för alltid?"

"För alltid."

Jag sa: "O, Gud, om du låter mig slippa ut ur det här, så skall jag aldrig skämmas över Dig igen. Jag ska aldrig skämmas. Gud, snälla, ge mig en chans." Och det första som skedde, vet du, var att jag kände hur jag kom tillbaka upp. Och doktorn blev förskräckt, därför att mitt hjärta slog bara sjuutton slag i minuten. Jag höll på att förblöda, allt mitt blod, – och allting. Jag låg i mitt eget blod. Och jag har undrat, om det någon dag skulle inträffa.

133 För omkring två år sedan, när jag flyttade till Tucson, så var jag med min fru nere vid J. C. Penney's. Och jag satt där, så här, och med huvudet nerböjt så här och väntade, för ni vet hur damer är, de shoppar länge. Och jag, jag satt där med huvudet nerböjt så här. Och en rulltrappa var på väg upp, och här kom några av de här kvinnorna upp med de här 'vattenhuvud' frisyreerna, ni vet som de har, så här ... de kom upp med de här ögonen, som ser ut som de är målade, så där. Och de talade spanska. Och det ... alltihop... Visionen dök upp igen. Där var den. [Broder Branham gör ett beskrivande ljud – utg.]

Broder, syster, låt mig få tala om något för er, det verkar kanske konstigt nu, men en gång så kommer du dit. Det är en allvarlig sak. Se till att du aldrig går den vägen.

135 Jag, som en gammal man, en predikant, jag har predikat världen runt, fått miljontals vänner, men jag vet att jag måste stå med er där borta. Kom bort från världens ting. Och om det finns något i dig som får dig att fortfarande vilja handla så som du brukade handla, så har du verkligen världens ting i dig, kom ihåg, du är ingen av Guds; du är bara en församlingsmedlem. Fram till den där kallelsen, det där djupet som ropar till djup... Ser ni?

Precis som innan det fanns en fena på fiskens rygg, så måste det finnas vatten för honom att simma i först, för annars hade han aldrig haft en fena. Innan det fanns ett träd som skulle växa på jorden, så måste det finnas en jord, för annars hade det inte funnits några träd att växa på den. Det hade inte funnits någon anledning för trädet. Och för att göra det ... detta ... Innan det finns en skapelse, måste det finnas en Skapare.

137 "Saliga äro de som verkligen hungrar och törstar efter rättfärdighet." Ser ni? Det är något i det. Du räckte upp handen för en tid sedan: "Jag vill ha mer av Gud." Se, det är något som är i behov av hjälp. Och om du älskar världen (och går den vägen), efter världens ting, kommer du att gå världens väg, och då kommer du att vara med i fallet. Ser ni? Kom ut. Ni är söner och döttrar till Konungen, Konungen. Var damer och gentlemän. Vandra som kristna; lev som kristna; handla som kristna. Kom ihåg att jag kommer att möta er vid domarskranket med de här yttrandena. Ser ni? Se dig i spegeln ikväll och se: "Åt vilket håll är jag på väg? Håller Jesus på att göra i ordning en plats åt mig, en kropp? Den kroppen är fullkomlig, den kroppen vandrar på ett rätt sätt, det är en son eller dotter inför Gud. Och jag har födslovåndor här inne, för att födas in till den kroppen där. Om jag fortfarande älskar världen, så visar det mig att jag inte är ... att jag inte har någon kropp där. Jag är bara en församlingsmedlem. Jag var inte en Guds säd. Jag är inte ... Han är inte min Fader."

139 Han sa: "Om ni inte kan uthärda tuktan (Det är vad ni får nu.) så är ni oäkta barn och inte Guds barn." Är det inte så? Säger Bibeln det? Om ni inte kan uthärda Guds tuktan, när du ser att Skriften vill få dig på linje, och du

säger: "O, jag vill inte höra på det där. Jag är en kristen. Jag gör vad..." Ja, då så, fortsatt. Ser du? Det är ett säkert bevis på att du inte är ett Guds barn. Men ett verkligt Guds barn hungrar och törstar. Varför? Om det är något i ditt hjärta som talar om att du vill ha det och att det behövs där, så visar det att det är något som pulserar, försöker att dra dig dit. Det finns en kropp där, som den här är en bild på här. Vad använder du den här till? För att förhålliga djävulen och världen, modet och sådant, eller ser du mot himmelen? Och det finns något där uppe; du förhålliga Gud med ditt liv.

"I min Faders hus finns många rum; om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er? Och om jag än går och bereder plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att ni skall vara där jag är."

Ting som komma skall... De ting som är nu är bara potentiella möjligheter, som ropar på de ting som komma skall.

141 Låt oss be. Tänk allvarligt på det, vill du göra det, kära kristna vän? Tänk efter riktigt allvarligt en stund bara. Låt oss bara vara riktigt stilla bara för en liten stund. Låt Den Helige Ande tala. Nu sände Herren Jesus mig till er pingstvännen för länge sedan. Här är en av era pojkar som kom att bli er pastor, och sa att det var ett resultat av tjänsten. Han såg Herren Jesus öppna blindas ögon, och få, sa han, vattenhuvuden att skrupna ihop. Jag har fortfarande helandemöten, men jag inser det att jag har bett för många människor som har varit mycket sjuka. De blev helade, Herren svarade på bön och helade de sjuka. Men, ni vet, några av dessa människor som blev helade har redan dött. Och det spelar ingen roll hur sjuk du är, om du är helad, så kommer du att dö i alla fall. Men den där själen, min dyrbara broder, den själen, min dyrbara syster, vill du inte tänka på den nu? Den är evig. Om denna Guds kärlek inte är där inne, och det inte finns något som drar, vill du då inte be Gud: "O, Gud, börja om på nytt med mig ikväll. Jag älskar Dig, Herre. Jag vill älska Dig. Det är något i mitt hjärta som talar om för mig att jag måste leva närmare Dig. Jag vill komma just nu, Herre, och göra detta."

Om den personen eller de personerna är i denna byggnad eller utanför denna byggnad, så ber jag dig, som en Kristi tjänare, i Jesu Kristi Namn, vill du bara med huvudet böjt, sträcka upp din hand till Gud och säga så här: "Gud, dra

mig närmare, närmare, käre Gud. Jag vill vara på linje med allting som Du har i Ditt Ord." Sträck upp era händer nu. Var bara verkligt uppriktiga.

142 Tänk bara. Nu säger du: "O, jag har gjort detta. Jag har ropat i Anden; jag har talat i tungor, men se, det är något som fattas i mitt liv. Jag ser i Guds Ords spegel; jag vet att det är något. Jag går till kyrkan, men jag är inte vad jag borde vara." Ser du? Det visar att någonting... Om du nu kan se på dig själv och se att du inte står på linje med Guds Ord och att det inte finns någonting där inne, som får dig att sträcka upp handen, då vet du att det är något som är fel. Mamma brukade säga: "Du kan inte få blod ur en kålrot, för det finns inte något blod i den." Ser ni? Tänk verkligt allvarligt på det. Detta kan vara ditt sista tillfälle. Trettio eller fyrtio händer har varit uppe i den här lilla gruppen här, även prästers.

143 Var bara riktigt allvarliga bara för en liten stund. Tänk nu riktigt klart: "Käre Gud, jag kanske blir dödad ikväll i en olycka. Jag kanske dör i en hjärtattack. En morgon kanske jag ringer doktorn och han kommer och min puls slår svagt. Det är slut med mig. Jag trycker kinden mot kudden och säger: 'O Gud, o Gud, o Gud.'" Ser ni? Hjärtat slår sitt sista slag; du kommer till den där väldiga porten. Du kommer aldrig att kunna komma ut, om du inte är född på nytt av Guds Ande. Du kommer aldrig att komma ut, om det inte är något i dig, efter att du är född av Guds Ande, som hungrar och törstar efter att gå vidare med Gud. Det måste vara så. Ser du? Du är ett barn på jorden, i jordens innandöme och väntar fortfarande på att bli född in i Guds Konungadöme, dit Han har gått för att göra i ordning en annan kropp för dig, som är en fullkomlig kropp. Tänk nu riktigt djupt och låt oss be tillsammans.

144 Käre Gud, eftersom jag vet att det här är infört på sidorna i Boken, den stora uppteckningen. Vi har kommit i kontakt med vetenskapen, Herre, tillräckligt för att väcka oss, för verkligheten att känna till att varje rörelse vi gör, går runt och runt världen samtidigt som vi gör den. Vi har fått det genom televisionen. Vi inser verkligen, Fader, att televisionen inte producerar en bild; den bara kanaliserar vibrationerna in i ett rör som frambringar bilden. Till och med färgerna på kläderna vi har på oss visas genom luftens etervågor, dessa vibrationer runt om världen. Så hur är våra systrar med dessa kläder på sig, som uppför sig så där, och inte ens hungrar ... de har målade ansikten och klippt hår...

Predikanter som ville gå till teologi, något seminarium, och ta upp ting från människans ord, som åstadkommer, genom sina traditioner, att Guds bud inte får någon verkan på folket... Genom sina traditioner, som säger, att de ska tillhöra kyrkan och det är allt... O, Gud inser de att varje ord vi säger, vetenskapligt bevisat, är protokollfört, och det påbörjas, när vi börjar leva på denna jord; det avslutas när vi dör och det förs in i Guds album för att spelas upp igen vid domen? Hur skall vi kunna komma undan det, Guds fördömelse, om saken har gjorts så tydlig inför oss och vi ändå avvisar det. O, käre Gud, dessa ord dör aldrig; de går vidare och vidare. Inspelningen kommer att spelas upp på domens dag. Du ser dessa händer som kom upp, Fader. Det kommer att vara precis där på domens dag. Också vad deras hjärtan tänkte, kommer att vara där på domedagen.

146 Nu, Fader Gud, ber jag Dig, som Din tjänare, jag ber att Du ska ta bort all orättfärdighet, från Ditt folk: orättfärdighet, "något som vi vet att vi skulle göra och inte gör det." David sade: "Hade jag haft orättfärdighet i mitt hjärta, skulle inte Gud svara på mina böner." Jag ber, Gud, att Du ska ta vår orättfärdighet, för Ordet är Ditt förstöringsglas som visar fram för oss, hur vi har kommit till korta, när det gäller att vara Konungens söner och döttrar. Fader, jag ber om att Du ska göra det ikväll.

Och gör det till ett altare, därför att det sitter fullt av folk vid altaret. Och gör det altaret där i stolen, där de sitter, gör deras hjärtan till ett altare. Må världen fjärma sig från varje broder och syster här inne. Och må den lilla Säden av Liv, den där Guds Gen, som vi precis talade om, den egenskap som kom ner från Gud och som har blivit manifesterad här för att hedra och förhårliga Gud... Gud, ta bort världen från dem.

För de andra, kan jag inte be, Herre, därför att sjukdomen är till döds och det finns inget där som får dem att röra sig. Men de som kan röra sig och vet att det är fel, rena deras hjärtan och deras själar ikväll, Fader, och må de bli fyllda med Din Ande och vandra i Ditt Ljus.

148 Välsigna den här käre, unga, sunda pastorn här, som ser stark ut, Herre, denne unge man som sa att han var påverkad av vad han såg Dig göra. Denne fine, unge man, o Gud, sätt hans själ i brand. Låt det ske, Herre. Må han bli en sann herde fortsättningsvis hela tiden, för att ge mat åt den hjord, som Den Helige Ande har gjort honom till tillsyningsman över. Låt det ske, Herre. Må han inte vända åt höger eller vänster, inte åt något håll för någon lärosats,

inte för något annat, utan låt det oförfalskade Guds Ord komma från hans mun och endast det. Välsigna honom, Gud, honom, och hans kära, och hans lilla församling här. Var med dem alla, Fader. Jag överlämnar detta till Dig, Fader. Säden har blivit sådd. Må det falla på den säd som var bestämd till Liv och frambringa stora, starka kristna för denna församling här och andra församlingar som de kommer från. Låt det ske, Herre. Jag överlämnar det till Dig i Jesu Kristi, Guds Sons Namn.

149 Och Fader: "Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade." Jag såg för några minuter sedan, hur en stackars, nervös kvinna kom in genom dörren. Och, o, Gud, vilka stora ting som blivit utförda i hennes familj. Vad du har manifesterad Dig Själv. Jag ber, Gud, för den kvinnan. Ta bort allt det där som varit tidigare i livet, Herre, och hela henne ikväll. Vill Du det, Herre? Ta henne till Dig. Jag ser små barn som sitter här, Herre, som är i behov av helande, också andra. Jag ber att Du må hela dem, Fader. Låt det ske. Må Din väldiga, helande kraft komma och hela oss både till själ och kropp.

152 Och nu, till er nu som är i kyrkan här, eller utanför, som behöver bli helade, jag vill att ni räcker upp handen och säger: "Jag behöver helbrägdagörelse, broder Branham." Det ser ut som att alla gör det. Bra. Om ni vill tro att jag är en Kristi tjänare, så säg: "Amen." [Församlingen säger: "Amen." – utg.]

Så vill jag att ni lägger händerna på varandra. Lägg bara händerna på varandra. Ni sträckte upp era händer... (Det är ni här inne eller där ute.) Ni räckte upp era händer att ni tror på Gud. Jesus Kristus sade (Hans sista befallning till församlingen):

"Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd. Tecken skall följa dem som tror detta. I mitt namn skall de driva ut onda andar. De skall tala med nya tungor. De skall ta ormar i händerna, och om de dricker något dödligt gift skall det inte skada dem. De skall lägga händerna på de sjuka, och de skall bli friska."

Nu sa Jesus detta. Kom ihåg, Han sade det. Det måste vara så. Han skulle inte ha sagt det, om det inte skulle bli någon som skulle kunna fånga upp det Ordet.

152 Precis som Marias livmoder kunde fånga upp embryot: "En jungfru skall bli havande." På samma sätt som en palm kunde bli skapad, och en ek på kullen, Hans Ord gjorde det. Hans Ord kan fånga upp i ditt hjärta just nu. "Jag är en troende, Herre. Denna man eller kvinna som jag har lagt mina händer på, de lider. Jag ber inte för mig själv, därför att de ber för mig. Jag ber för henne, eller för honom. Och, o Gud, hela honom, hela henne. Och jag är en troende, och nu är vi församlade. Vi har precis blivit lärda att vi var med Kristus, när Han vandrade på jorden, för vi är en del av Hans Ord. Vi led med Honom, vi blödde med Honom; vi dog med Honom; vi begravdes med honom, vi är uppståndna med Honom, och vi sitter tillsammans i den himmelska världen i Jesus Kristus, den store Konungen, som finns här mitt ibland oss. Och jag är en son eller dotter till denne Konung, och jag har lagt min hand på en son eller dotter till en Konung som ber för mig och jag ber för dem. Nu, Herre, svara på min bön och hela denne Guds son eller denna Guds dotter. Låt oss nu tillsammans bedja för varandra.

153 Herre Jesus, vi kommer ödmjukt och bekänner våra fel. Vi kommer och bekänner att vi är förtjänta av sjukdom och död och sorg, men vi accepterar Din försoning för våra synder och vår sjukdom. Och ikväll sitter dessa Guds söner och döttrar här och hör Ordets tillrättavising och sträcker upp sina händer och vill vandra närmare Dig, de lägger händerna på varandra nu, därför att de tror att Ditt Ord är sant. De tror att vi nu är uppståndna med Kristus och sitter i den himmelska världen tillsammans med Honom. De har lagt händerna på varandra och ber för varandra. Du sade att trons bön skall hela den sjuke och Gud skall uppresa honom och om han har gjort någon synd, så skall det förlåtas honom. Medan ni bekänner era fel för varandra, så be för varandra, att ni må bli helade. För den rättfärdiges kraftfulla, brinnande bön åstadkommer mycket.

O, Evige Gud, hör Din tjänares bön. Och nu, står det också skrivet: "Om folket som är uppkallat efter Mitt Namn församlar sig och ber, så skall Jag höra dem från himlen." O Gud, hör Dina barns bön ikväll från himmelen. Sänd ner Den Helige Ande över denna församling, som en mäktig framstormande vind.

154 Och vi för fram dessa människor inför Gud. Satan, du är besegrad; du är en besegrad varelse. Jesus Kristus övervann dig på Golgata. Du har ingen kraft. Du är en bluff. Vi utkräver din hand ikväll. I Jesu Kristi Namn, kom ut ur

detta folk här, du sjukdom och svaghet, och må de gå fria i Jesu Kristi, Guds Sons Namn.

Halleluja. Känn Guds härlighet; känn att era böner är besvarade. Tror du att Gud har svarat den person som sitter bredvid dig? Hur många tror det, räck upp din hand? Där har ni det. O, underbart.

Jag älskar Honom, Jag älskar Honom, (Medan ni har era händer uppe nu, sjung det inför Honom av hela ditt hjärta.)
Därför att Han först... (Menar du det av hela ditt hjärta nu?)
Och köpte min frälsning På Golgata.

156 Hur många av er känner att Gud har förlåtit era överträdelser, det ni har gjort? Och från och med denna kväll: "O, Guds Lamm, jag lovar att vandra uppriktigt. Jag vill vandra så att jag hedrar det Namn som jag kallas, en kristen, som Kristus-lik. Jag sträcker upp mina händer, Gud; jag överlåter mig på nytt till Dig ikväll. Jag vill vandra i Ljuset." Amen.

Vi vandrar i Ljuset, Det underbara Ljuset. Kom dit där nådens dagdroppar är klara. Lys runt omkring oss Både dag och natt. Jesus, världens Ljus. Vi vandrar i Ljuset... (Dit Han har gått för att bereda oss en plats.) Lys runt omkring oss både dag och natt, Jesus, världens Ljus. Kom, alla ni Ljusets helgade och proklamera Jesus, världens Ljus. Sanning och Nåd i Hans Namn, Jesus, världens Ljus. (Vad ska vi göra då?) Vi ska vandra i Ljuset, Ett sådant vackert Ljus. Kom dit där nådens dagdroppar är klara. Lys runt omkring oss både dag och natt, Jesus, världens Ljus. O, känner ni er inte renade allihop, mår ni bra? O. Låt oss skaka hand, medan vi sjunger en gång till. Vi vandrar i Ljuset... Låt oss bara sluta våra ögon och nynna den. (Församlingen nynnarn. – utg.) Vi handlar som barn, vi är barn. O, det är ett sådant vackert Ljus. Och det kommer där nådens dagdroppar är klara. Lys runt omkring oss både dag och natt, Jesus världens Ljus. Älskar du inte Honom? Min tro ser upp till Dig, Du Golgata Lamm. (Bara slut ögonen och sjung det. Tillbe i Anden.) Gudomlige Frälsare. Hör mig nu, medan jag ber, Tag bort alla mina synder, Och låt mig från denna dag Helt vara Din. När jag går i livets mörka labyrinter, Och sorgen breder ut

sig runt omkring mig. O, var Du min Vägvisare.
Bjud mörkret bli till dag, Torka bort sorgens tårar,
Låt mig aldrig förirra mig bort från Dig.

O, du. Du vet, jag är bara en gammaldags karl. Jag tycker att detta totalt slår ut alla nya sönderhackade, hopblandade rock-and-roll-efterlikningar. När de här gamla poeterna skrev de här sångerna, då rörde Den Helige Ande vid pennan och började skriva. O, du. Jag tänker på Eddie Perronett och alla dessa stora av Fanny Crosby:

O, milde Frälsare, gå ej mig förbi, Hör mitt ödmjuka rop...

158 En gång försökte de få tag i henne. Hon gjorde inte som pingstvännen Elvis Presley: sålde sin förstfödslov för en massa Cadillac. De kom till henne och ville att hon skulle skriva världsliga sånger. Hon sa: "Jag skulle inte göra det för något." De sa: "Du är blind. När du kommer till himlen, hur ska du..." Hon vände sig om, inspirationen träffade henne och hon sade:

Jag skall känna igen Honom, jag skall känna igen Honom, Och återlöst skall jag stå vid Hans sida. Jag skall känna igen Honom, Jag skall känna igen Honom, (Hur då?) Genom spikmärkena i Hans händer. I annat fall: "Om jag inte ser Honom, ska jag känna Hans händer." Jag skall känna igen Honom, jag skall känna igen Honom, Och återlöst skall jag stå vid Hans sida. Jag skall känna igen Honom, jag skall känna igen Honom, Genom spikmärkena i Hans händer.

Får det inte dig att älska Honom? Han har gått för att bereda en boning för oss. "Och om Jag än går och bereder plats åt er, skall Jag komma tillbaka och ta er till Mig."

160 Ni små barn, som nu är i svåra prövningar, lyd Guds befallningar. Och pastorn här, om ingen av er har blivit döpt, så kommer vattnet att vara iordningställt och medlemskap i församlingen, eller vad ni vill göra, eller vad ni än gör. Om du inte har fått dopet i den Helige Ande, så är detta kvällen att ta emot det. Tror du inte det. "O", säger du, "broder Branham, det är sent; du har verkligen predikat för länge." Paulus predikade hela natten en kväll,

samma slags budskap som det här och en liten ... en ung man föll ner för muren och dog. Paulus som var så smord med samma slags budskap, lade sin kropp över honom, och livet kom tillbaka in i honom. Han är fortfarande Jesus Kristus, den samme igår, idag, och till evig tid. Älskar du inte Honom? Låt oss bara en gång till, med våra händer uppsträckta: "Jag älskar Honom, Jag älskar Honom." Var är pianisten? Där om du vill, syster, vem det än är, ge oss en litet ackord, om du vill. Hur många älskar Honom? Räck bara upp handen och säg: "Jag älskar Honom verkligen, jag bara älskar Honom av hela mitt hjärta. Jag älskar Honom."

162 Låt oss nu bara sjunga det till Guds ära nu, med slutna ögon, och händerna upp mot himmelen. "Jag älskar Honom, Jag älskar Honom." Vi vill tillbe Honom. När man predikar, och skär och sliter och drar så här, så är det här en balsam som Gud gjuter in, bara helar. Det finns Balsam i Gilead för själen. Låt oss sjunga det nu. Ge oss ett ackord på det.

Jag älskar Honom, Jag älskar Honom, Därför att Han först
älskade mig, Och köpte min frälsning På Golgata träd.

Och om... "Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är Mina lärjungar." Det stämmer. Om vi inte kan älska varandra, som vi verkligen ser, hur skall vi då kunna älska Gud Som vi inte kan se.

Jag älskar Honom, Jag älskar Honom, därför att Han först
älskade mig.
(Tack. Gud välsigne dig, broder.)

Yttersta Tidens Budskap
Erling Eriksen
Kontakt: www.budskapet.info
Copyright © 2012